

ДОВРУДЖАНЕЦЪ

Органъ на народната партия въ Добричско околия

ИЗМАЗА ВЕДНАЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА

Годишния абонаментъ на вѣстника: е 6 лева, полугодишно 3 1/2 лева.
Абониране безъ предплатата гъма да се уважава.
Единъ брой 10 стотинки.
Неплатени писма не се приематъ, рѣкописи назадъ не се връщатъ.

Всичко що се отнася до вѣстника, се адресира до редакцията му
въ гр. Добричъ ул. "Тотевъ" № 20 ст. на
Такси за публикации: за 1 кв. сантиметръ на 1 стр. 20 ст. на
IV — 10 ст. За приетавски и др. обявления на IV страница по 3
ст. на дума.

Съобщаваме на г. г. абонатимъ си,
господинъ **Коста Еневъ** отъ градъ
Добричъ, е администраторъ на вѣстни-
ка. Той е пазоваренъ и да събира
поземнини, и да записва нови абонати.

Д-РЪ ИВ. ВРДАНОВЪ
Осеташенъ Окол. Лѣкаръ, се устано-
вилъ въ града на свободна практика.
Према болни въ домътъ си всеки денъ,
отъ 9 - 12 часа прѣди обѣдъ и отъ 3-5
ч. следъ обѣдъ.
Болнитъ бѣдѣи пригледва без-
платно.
3—8—3

ПОДНАЛКИ.

Отъ **Д-ръ Чербенъ Ивановъ**
Ефтино, бързо, чисто и
безопасно подналяване на
ръцята, съ 25 ст. разности
подналява 100 яхти.

Ако употребявате подналките, чинто
обетва е: голѣма чистота, бързо подналя-
ване и най-голѣма ефтиния. Едно подналяване
Ви струва *половина пара, опасността е*
решително исклучена, въ самоваритъ и вѣстиятъ
рвенитъ въгляща (кюжоръ) се подналява на-
вн. Направѣте опитъ и ще се очудитѣ!
Намиратъ се за продажъ на дребно и едро
оцетарския догенъ на г-нъ **В. Т. Буле-**
въ срѣщу хотелъ „Зора“.
Гр. Добричъ. 2-10-3

ЛЪВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Изказвамъ своята пана благодарностъ,
къмъ **Английското застрахователно дру-**
жество „ФЕНИКСЪ“; което съ най-често
къмъ ми заплати, чрезъ агенцията си въ
Добричъ, **Г-на Никола Друмева**, за-
плати, произлязали отъ пожара въ т. г.
януарь.
Припорожвамъ това дружество на
г. търговцитъ, като едно отъ най-ако-
нититъ за изплащане заубити срѣ-
тно и чинно.
Добричъ, 3 августъ 1901 г.
-1
Д. Д. Георгиадесъ.

Землевлдението (собет- ността) и земледѣлието.

Собетвеността датира отъ тогава,
когато се е хвърлило първото зър-

но на земята. По наурѣдъ въ лоджий-
скитѣ и пастирекитѣ епохи, тя е не-
позната. За собетвеността старитѣ
писатели спомбнуватъ на много мѣста.
Въ вѣхтия з вѣтъ, позната е въ Мек-
сико, Стара Индия, Египетъ и Персия.
Плугархъ на широко описва владение-
то въ Спарта, както и други писатели
за Атина. Най-хубаво отертание на
собетвеността въ всичкитѣ ѝ най ши-
роки проявления се забѣлзва въ ста-
рия Римъ.

Като е посѣлъ първитѣ зърна въ
земята, сѣячѣтъ се е загрижилъ и да
осигури за себе си жетвата, като по
необходимост се е родило и правото
на собетвеностъ на земята. За да мо-
же човѣкъ да живѣе, облегатъ на зе-
мята и подобренята, които плава въ нея
за благаца богата жетва, е имала
нуждата да се направи тая земя не-
прикосновена, „Една собетвеностъ, каз-
ва Аристотель, е единъ инструментъ
вънъ отъ насъ, който е нуженъ за съ-
ществуването“. Емилъ де Левалде каз-
ва: „Собетвеността е нужна на чо-
вѣка да може да изпълне назначението
си, защото тя е необходимо допълне-
ние на личността му. Собетвеността
е условието и допълнението на сво-
бодата. Тя е най-важното отъ граждан-
скитѣ учреждения“. Тя е най-вишето
изражение на конституцията.

У насъ землевлдението (собетвен-
ността) е още жалко наследие и гор-
чиви спомбни отъ турския режимъ. Те-
ократическия режимъ на всичкитѣ Ос-
манови Империи счита земята *царска*
собетвеностъ. Това управление дава-
ше на земледѣлца само правото на
ползуване отъ земята. Отъ тукъ и раз-
нитѣ данъци: ошури, беглицы и пр. Тѣй
като никой не биваше собетвеникъ, ни-
кой и не се грижеше да подобри земя-
та, защото отъ подобриенето — увели-
ченото произвѣдене — никой не ще се
ползува, освѣнъ алчното правителство.
За Палестина, подъ мадритѣ закони на
която бѣха подчинени Евреитѣ, се каз-
ваше, че тече медъ и мабко, но подъ
Турекитѣ права за собетвеността, ти
се обърна на пустиня. Сжщото е и днесъ
у насъ. Ако и документитѣ за правата
надъ земята да носятъ конституцион-
ното громко название „крѣпостни актъ“,
обаче практиката на сжщия начинъ на
владение не дава на земледѣлца ни-
какви права надъ нея, освѣнъ единъ за-

дължения къмъ държавата — да плаща
данъци отъ тежки по тежки. Съ въвѣж-
дането поземелния данѣкъ отъ прави-
телството на покойния Г-нъ Д-ръ Сто-
ловъ, който е изражение на собетвен-
ността, се вѣрване че, сжщеврѣмено
ще се уреди съ законъ собетвеността
и начина на владение; но отъ то-
гази насамъ се правятъ разни дребна-
ни закончета, тѣй че закона за соб-
етвеността не е видѣлъ още бѣлъ
свѣтъ. Говорило се е много за разни
подобреня и нововрѣденя въ земе-
дѣлието и скотовѣдството, но нищо не
е направено. Помислювали ли сж Г-да
управницитѣ, че е възможно едно раци-
онално подобрене въ земледѣлието и
скотовѣдството, които, споредъ Сулли,
„тѣ сж двѣтъ бойци на държавата, ако
не се уреди, нѣма да се подобри, а
ване земята“. Тѣй както е у насъ зе-
мята и владение, не може и дума да
става за прогресъ ни въ едното ни въ
другото.

Току рѣчи въ всички села на Бъл-
гария, земята е раздѣлена на много
малки части, и — на всеки владѣтель
на земи — състоящи отъ нѣколко парче-
та ниви, ливади и пр., нѣко едно отъ
осталитѣ, е далечъ съ часове и тѣ
сж толкова малки, (парчета) щото не
еи изкупва врѣмето, за да се прѣдпри-
ме нѣкоя работа съ тѣхъ. Послѣ, при
тия условия, какъ ще се въдвори ма-
шината, която е взела своето мѣсто
всѣждѣ другадѣ? Какви есенни посѣви
и индустриални разтения ще се посѣ-
ватъ на селск. асатѣ посѣва ще бжде
уничтоженъ отъ копитото на селския
добитѣкъ, когато съ дигането сноитѣ
отъ полето пада повитието „мое“ и
„твое“. Добруджа по това е живъ при-
мѣръ. Погледнете на Романска Добруд-
жа и сравнете съ нашата, които въ
почвени, климатич. и др. отношения за
земледѣлието сж въ еднакви условия.
Тамъ населението е богато, защото тамъ
се культивира: раницата, лена (кетена),
мисира и пр. Това като вижда българ-
ския добруджанецъ, когото раздѣля са-
мо една черта, дали не иска и той по
примѣра на първия да направи сжщо-
то? — Иска, но не може. Въ романска
добруджа, земледѣлицитѣ сж пълни соб-
етвеници на земята си. Земятъ на всѣ-
кого сж згрунирани наедно, тамъ той
не зависи отъ сѣбѣда си. Тамъ поня-
тие *общо* не сжществува. Ако се изка,

всичка земя се засъва съ какво ще и кога ще; ако изка и му е по изпосно, оставя всичката си земя за паша и се предава на скотовъдство, — кракъ човъшки не смѣе да ветжни на нея, камо ли чуждъ добитъкъ. Ако владѣтели намира смѣтка, залѣява земята си съ гори и плодовити дървета, защото данъка на декаръ е еднакъвъ за всичката земя. Тамъ той употребява своето си както изка. У насъ какъ да стане дума за собственост, когато никой не може защити това, което притежава? У насъ, ако скотовъдецъ е купилъ земя, тя му е товаръ. Товаръ му е защото не той, а другъ се ползува отъ нейната растителност. Този който не притежава ни пета земя въ землището на селото, той се ползува отъ нея. Такавъ се домогна чръзъ общината за построяването въ селото оборъ, накупува колкото ще овце и говеда и ги пуца на чужда земя. Провиква се земеделеца: „какъ този Г-нъ безъ да притежава въ землището ни декаръ земя, освѣтъ оборъ въ селото, му позволявате свободно да влиза съ добитъка си въ владението ми?“ — Отговаря му държавата: „Ти кой си? Той плаща бегликъ и има право да пуца добитъка си всѣкъдъ“. „Но той не плаща данъка на земята ми, която газн добитъка му“, се провиква стопанина. „Ти имашъ собствена земя, ти си фиктивенъ владѣтель, той ходи по общи набища“. „Но въ Добруджа нѣма набища, казва той, тукъ има орница земя съ стопани“. „Мълчи не е твоя работа“, му се отговаря. И той мълчи, принудява се да се освободи отъ земята, за да го замѣсти по-нещастенъ. Г-да законодатели, все тъй ли ще отиватъ напътъ работи? Чуйте що казва Стюартъ Милъ: „Общи набища, гори и пр. държатъ обществата бѣдни“. Събудете се прочее, влѣзте въ сжщността на работитѣ, дайте всѣкому неговото, въворете справедливостта — собствеността, згрупирането на земитѣ (нѣй ще Ви помогнемъ парично), недѣйте вече подържа ленивитѣ и лукавитѣ на гърба на трудолюбивитѣ и правдолюбивитѣ, унищожете беглика, защото нѣма споредъ издаденитѣ Ви крѣпостни актове своето „законно мѣсто“; ако ви е присърдце успѣха въ земеделнието и скотовъдството, правилния трудъ да прѣстанатъ спороветѣ по сждилищата за нарушение владение, за дѣлата за собственост, ако желаете богата държава съ благоденствувани жители. Това ще стане само, като положите въ дѣйствието законното право на свободния човѣкъ: *правото на собственост и владение*.

МЪСТНИ

Разочаровани отъ економитѣ.

Длъжността на П. Сждебенъ. Приставъ по економически причини бѣ закрыта на 1 май и. г.; сега обаче той пакъ си зае мѣстото и бай Петковитѣ економии останаха отъ него калѣе ялови... Защо ли мѣчатъ хората, та не откриватъ и нотариата и да възврънатъ

уволненитѣ за економия стражари, ами още се лутатъ прокопсанитѣ ни финансети като патки изъ мъглата... Нали разбраха че срѣщу байръ вода не тече? Като курьозъ съобщаваме, че всичкитѣ направени економии въ околията ни отъ нотариуса и стражаритѣ е: 3840 лева, отъ които се пада на човѣкъ въ околията ни по 5 стотинки економия годишно... Нѣй ще се повърнемъ съ данни и ще докажемъ, като каква е загубата на населението отъ закрытия нотариатъ и каква отъ намалението на стражата, а *увеличението на крѣпоститѣ*, та тогава ще видимъ кой прави еврейски смѣтки и кой фактически.

Градската ни градина, по уредбата си, можемъ напълно я сравни съ Варненската градека (на мусалата), ако не и по-горѣ и то благодарение на това обстоятелство, че нашия *любезенъ* кметъ Тапо въ скоро врѣме възвърна градинарската длъжностъ на г-нъ Хр. Стефановъ, който прѣзъ 1896 и 1897 год. постави основния планъ на сегашната ни хубава градина и, който съ своята грудолубивостъ и постоенство е спечелилъ симпатитѣ на почти всичкитѣ ни съграждани. Стефановъ бѣше уволненъ като стана градека глава Тапо, защото не билъ „сойка“, но въ скоро врѣме Тапо призна гробата си грѣшка и го възвърна на длъжността му, но безъ да го направи „сойка“?!

Много добро впечатление въ градината прави държавния гербъ, изработенъ много изкусно отъ живи пѣти до фонтана, на който се трупатъ постоянно любители и не могатъ да се начудятъ на прѣлѣтността му. Въобще градската ни градина като за провинциаленъ градъ е прѣдостатъчна. Едно е само жалкото, гдѣто съгражданитѣ ни, било отъ навикъ, било отъ економически съображения, или други подбуждания не обичатъ да сѣдятъ край бюфетъ, подържанъ тъй ренливо отъ съдържателя му г-нъ Свиначевъ и въ който — папикитѣ се продаватъ *по сжщитѣ цѣни, както изъ дружитѣ утеселители и питейни заведения изъ града*. Ако съгражданитѣ ни тъй апатично продължаватъ да се отнасятъ къмъ бюфетъ, за върване е, че идущата година ще останемъ съ прѣлѣсна градина безъ бюфетъ...

Дели-Орманщина. Въ брой 2-ни на вѣстника си, запитахме *правия* (като дѣло) 1 Мироний Сждия, да яви, какво е станало дѣлото на прочутия младоидеалъ и Дурантъ-кулакъ-Добришки герой Владимиръ Арсеневъ, за параване въ главата съгражданина ни г-нъ Свиначевъ. По поводъ на това *правия* и съ девизитѣ (sic) сждия въ брой 17 отъ 4 тога на „Новъ листъ“ являва че дѣлото било арестувано въ Силестренското Миронъ Сждилище и, че четире пѣти съвнѣма М. М. 1218 1600, 1844 и 3014 некаль освободението му по *какое* освободили... та може би още четире пѣти да се пише и още четире години да се минатъ и пакъ *девица си е девица*, безъ обаче дѣлото да се разгледа?!

Нѣй сме доволни отъ подобенъ отговоръ по тоя въпросъ... защото изкарахме сждийското му Дели-Орманско въпитание на пазаръ и, че се установи това, което се писа, че Медаровъ е безвредна злобна „сойка“. Това и нѣй некаме да уапшемъ; но не можахме да разберемъ, какво е бивало *тежката правия* сждия, та се хвърля въ любезното си *сждийско писмо* (въ „Новъ листъ“) „дато нагледнитъ хищитѣ звѣръ“ (К. Н.) върху вѣстника, отговорника ни, и най-послѣ по чистото сждийско възпитание, излива безъ засада (само се крий задъ М. М. 3042) най-груби хамалски и много по-долни отъ фойтонджийски неувни противъ г-на А. Гунева, нашъ добъръ приятелъ, съмишленикъ и подържателъ. Нѣма да защитаваме г-на Гунева защото той е въ положение самъ да се защити било въ сжда било чръзъ нещата отъ сждийскитѣ Медаровски официални неувни, и клѣвети (който може би и да стори това, ако приеме да се разправя съ публиченъ неувачъ отъ калибра на нашъ Иванчо, бившъ разси-

лень, а сега сждия!...) Нѣй съ това си изкаме да разгледаме писмото му М. М. 3042 написано съ единъ мръсенъ и по-доленъ отъ хамалския языкъ, за да знаятъ читателитѣ ни *какое сждия* имаме, които се и погрижилъ съ единъ куршумъ да удари 5-6 заяка. Що се касае до въпроса за отговорния ни редакторъ г-нъ В. Колевъ, третиранъ тъй алѣ въ сждийското писмо, че билъ бившъ пожарникаръ, настоящъ фойтонджия, имаме да кажемъ, че той има граждански и политически права, каквито Иванчо надали ги има. Е, добръ, нѣй въкъ твърдимъ, че г-нъ В. Колевъ стои много по-високо отъ *правия* въ много отношения, защото той съ денонощия си трудъ (по земеделнието) се грижи за своитѣ домашни пужди, а нашъ „Иванчо“ е сивъ на перачка — готвачка... въ гр... които хорекри ризи пере да се прѣшитава, а той отъ „Бонъ марше“ и „принтамъ“ шапки доставя. Ако бѣше и г-нъ В. Колевъ като него младоидеалъ въ социалническата епоха, ставаше по-добъръ сждия отъ него, възъ основание на сжщия ценъкъ, по който е станалъ и той...

За хвалбата му, че ни е повърналъ вѣстника нѣма друго що да му кажемъ, освѣтъ да го съжелеимъ и живѣ да го олачимъ!

Относително това що брацолеви „Иванчо“ за умразния му г-нъ Гунева, който много уакъ се трѣвжесалъ изъ вѣстницитѣ и който бичувалъ неговитѣ груби безакония въ печата, има да му се каже, съ положителностъ, че именно това е накарало г-нъ Медарова до безакония по настояническото дѣло което много го *фразни*, но... нѣма какво, да му е мислеть на врѣмето.

Въпроса за настояническото, който подхвърля сждията Медаровъ е отъ голѣма важность и за юриста и за общественното мнение, и нѣй, споредъ обстоятелственото му проучване, изкаме да дадемъ едно разяснение. Отъ всичко се установява, че той (сждията Медаровъ) безъ срамъ и гризение на съвѣстта (ако я има) замѣнилъ, споредъ свѣдѣнията ни, по него дѣло „закона за настояническото“ съ „закона за Медаровщината“, а всичко, което е извършилъ, всѣкой може да види въ дѣло М. М. 19 1899 год.

Отъ злоба къмъ г-нъ Гунева, въ писмото му едва сега излѣзе на лѣве и неговата нечиста съвѣсть; прѣвикналъ е нѣколко пѣти въ *домѣтъ си*, настояницата да я упи на умъ, какъ да повредила г-нъ Гунева и съ това да постави, *както и постави* интереситѣ на цѣлата настояническа маса въ опасность. На настояницата, като жена, повдигналъ и нашъ Иванчо и знаете ли какво я скронлъ *мадри* сждия? Накаралъ я да му поднесе едно заявление, че си вдига доврѣнето отъ членовѣта на роднинския съвѣтъ: г. г. Димитръ Д. Поповъ, Д. Списаревски и А. Гуневъ (?). Щомъ получавъ скроеното отъ него *заявление*, г-нъ *правия* сждия веднага изка отъ съвѣтъ да му окаже на три лица, които влѣзатъ въ роднинския съвѣтъ (кой ти дава право да вършишъ това бе...??!!). Казано е свѣршено. Събира се подъ Иванчово прѣдседателство новия изкальненъ отъ него съвѣтъ и избиратъ, знаете ли, хемъ новъ настоянически хемъ новъ поднастойнически, безъ обаче, г. г. Поповъ, Списаревски, и Гуневъ да иматъ нѣ какво извѣстие (вижда се, била е тайна съвѣтъ великая). Слѣдъ нѣколко врѣме единъ отъ *отчисленитѣ* роднински членове запиталъ сждията, възъ основание на кой членъ отъ закона за настояническото е базиралъ основанията си, като е отчисленъ членовѣтъ отъ роднинския съвѣтъ, и какъ е възможно двама члена да уволняватъ трима? — (Шестъ съ членовѣтъ. Настояника като заинтересуванъ не може да важа участие въ тоя въпросъ, останалитѣ двама какво могатъ да направятъ нека всѣки съвѣстенъ човѣкъ си размисли). Отговорилъ, „има заявление“... „стана каквото стана — Маричевъ каза“. И та *Ламбо Ивановъ, Иванчо Станевъ & Медаровъ* уволниха, дѣйствиетелно, г. г. Д. Поповъ, Д. Списаревски и А. Гуневъ отъ роднинския съвѣтъ, за което безаконно сждийско дѣло

ние има вече заявление отъ 31 май т. г. противъ тоя Дели-Ормански съдън въ прокуратурата при Русенския Апелативен Съдъ, съ което заинтересуванитѣ диритѣ вѣди и загуби отъ „Миванча“ 3000 лева, освѣтъ углавната отговорностъ за неправилнитѣ му Дели-Ормански дѣйствиа...

Редакцията ни е много любезна да знае, кои сж редъ дѣлата, завѣдени противъ г-нъ Гунева, за неуване най-неприлично най-почтениитѣ Добришки граждани и за това какъ I съдия да посоче *сѣмо едно завѣдено дѣло* противъ г-нъ Гунева, а не цѣлъ редъ дѣла, на когото, за улеснение, даваме срокъ 20 дни, за да събере свидѣнията си и ни яви; итъче ако не уваже, ще го считаме за публиченъ и официаленъ лъжець, какъвто си е въ дѣйствителностъ...

Горкия съдия, съжеляваме го, гдѣто младодеалитѣ го вкараха съ двата крака въ капана; но какъ му е, да не е ставалъ въ положението на жабата, която се надувала да стигне бивола, че се пукнала.

Що се пѣкъ отнася до въпроса за откриване Америка и за което брацолови официални Съдия, че противъ г-нъ Гунева ималъ углавно дѣло, заявяваме че и тукъ *правия* не казва истината, тъй като, едно че такъвъ „прѣстѣпникъ“ не се държи на свобода, и второ, че има една слѣдетвенна прѣписка противъ г-нъ Гунева, когато царуваше патрона на Медарова, за да замаже очи баншъ сопаджията, за гдѣто амнистира виновнитѣ Арсеневци — Ташовци и С-не по метежа на 27 януарий 1898 год. . .

Ний ще се повърнемъ по това и по други много закононарушения, само дано тия дни не го острани прокурора при Апелацията, та тогава не ще обичаме да събираме отъ умрѣло . . . петали.

Прѣното мѣтко, що продаватъ разнитѣ мѣткари — момчети изъ града ни, се вижда да е много нечисто и примѣсно съ вода. Обръщаме вниманието на Градско-Общинскитѣ санитарни власти върху него, защото се знае, че най-много болѣсти, чрѣвъ лошото мѣтко могатъ да се разпространяватъ.

Градския ни лѣкари. Г-ца Камина Ковачева, напоследъкъ развива трѣскава дѣятелностъ, по чистотата изъ града, а най-повече изъ общественитѣ публични мѣста; така тя е заставила всички слуги при: касапитѣ, фурнаджиятѣ, кафедажиятѣ, кръчмаритѣ и др. да носятъ бѣли прѣвъ рамена прѣстѣлки и да пазятъ всекога изъ завѣденията нуждната чистота.

Ний похваляваме въ случай Г-ца Д-ръ Ковачева, но я замоляваме, да се остави отъ навикъ си — *срѣбролюбие* и да услужва повече на бѣднитѣ болни; защото въ редакцията ни се получиха нѣколко писма, които не говорятъ никакъ добръ за въ нейна полза, и които за сега се въдържаме да публикуваме, защото вѣрваме, че Г-цата ще вземе бѣлъжка отъ това ни, и ще се възгечтиса отъ лошитѣ си навики, а още повече не ще приема или по-право казано, не ще иска по три лева за визита отъ бѣднитѣ болни, които отиватъ да се прѣгледатъ въ гр. Амбулатория. . .

Единъ очевидецъ ни описва много обстоятелствено скандала станалъ на 8 м. м. въ Болницата помежду г. г. Д-ръ Гончевъ и Д-ръ Юрданова, ний се отказахме да публикуваме писмото му, защото мислимъ, че началството имъ ще вземе нуждитѣ мѣрки срѣмо виновния д-ръ, а на дописника ни, не остава нищо друго, освѣтъ да неопяла добросѣветно, което е видѣлъ и чулъ, когато се запита отъ надлѣжното мѣсто. . .

Лажливи слухове. Нѣкои заинтересовани партизани пустиахъ слуха

изъ околията ни, че руската ескадра, която бѣ прѣстигнала въ Варна на 25 миналий, била се установила въ Варна и нѣмала да напуца вече тоя градъ. Явявамъ, че това е младодеалническа шапарма, защото ескадрата си замина отъ Варна още на 28 миналий. . . пусти тенегиози до какъ отивать. . .

Отмъщение съ рѣмжение. Достояния *воинъ* и безплодния *правъ* Съдия на 1 того при срѣданне одного отъ сътруднитѣ на вѣстивка ни, почнаха да рѣмжеть. . . Съобщаваме на тия наши любезни *герои*, че тия врѣмена се минаха, когато съ шашки кучета по улицѣ се колѣха и, че сега който рѣмжи забитѣ му испадватъ и безъ боксъ. . . *Героизмъ и чудо е да искушиш на умъ си налтъ!*

Не можакъ да го арестоватъ. Офицера отъ тукашния V коненъ полкъ Г-нъ. . . на 2 того се понаголялъ по случай княжеския празникъ. Достояния *воинъ* съ 4-ма други офицери, 3-ма войника и единъ унтеръ офицеръ, се помъжилъ да го арестова, но не успѣлъ, защото станалъ прѣдъ очитѣ имъ невидимъ. . .

Общезвѣстно е, че правителството на Каравелова е било далечъ отъ мисълта да правъ економии и да намалява данъцитѣ за облекчение неспособното положение на обрѣменения земледѣлецъ.

За подкрѣпление на горния фактъ, сметохме за пуждно да навѣдемъ слѣдующитѣ сравнителни цифри, по които Добришка околия, спорѣдъ „закона за поземелния данъкъ отъ 1894 г.“, е плащала на Държавата и ония, по които ще плаща за сѣщата цѣлъ (поземеленъ данъкъ) за 1901 година:

Поземеленъ налогъ съ врѣхитѣ за текущата 1901 г. 721,549-35 л.

сѣщия бѣше въ нар. врѣме 588,548-70 л.

Въ по-вече сега 143,000-65 л.

И това го правъ едно правителство, което най-много е вдигало врѣва, когато е било въ опозиция, противъ тежки и несправедливи данъци!

Обръщаме вниманието на г. г. четателитѣ си, върху обявлението на г. Кулекова помѣстено на I страница, като имъ съобщаваме, че ний имаме случая да употребимъ подналкитѣ, които се указаха, дѣйствително безопасни и много удобни.

Вършидбата почти на всекъдѣ изъ околията ни почна; отзивитѣ относително тѣвъ годжияната производителностъ отъ зърненитѣ производения сж неудовлетворителни, ако се съди отъ това, което сега за сега се вършео — прѣбира, защото въ повечето до сегашни хармани отъ 20 крѣса (единия — 13 снопа) пуцаха петъ кила, или 4 крѣста едно кило; у насъ въ Добруджа, производителността, тогава се счита удовлетворителна, когато поне отъ два крѣста се добие едно кило храна.

Качеството на т. г. храна не на

всекъдѣ е еднакво; отъ налѣгатѣ ний зърното е съвършено слабо; сѣмидатѣ почти на всекъдѣ сж поврѣдени отъ проливнитѣ дъждове.

Кукурузитѣ, просата, бостанитѣ и др. зеленчукови производения, сега за сега сж прѣвъсходни. — Лозята унищожени почти отъ перноспората, а динитѣ отъ маната.

КРАЖБИ:

Слугата на хлѣбаря Коста Арсовъ отъ градътъ ни, имечуемъ Иванъ Христовъ въ разни врѣмена крадъ пари отъ господаря си и на 21 юлий билъ заловенъ съ 56 лева на самото чекмедже.

Крадецътъ е прѣдаденъ на слѣдетвеннитѣ власти.

На 22 м. м. Рачо Славчевъ отъ с. Плаково, Търновско, открадналъ отъ лугеня на Киркоръ Бедросовъ единъ чифтъ панталони и отъ Ж. Стойчевъ единъ ямурлукъ.

Крадецътъ заедно съ вѣщитѣ заловенъ и прѣдаденъ на съдъ.

На 16 срѣщу 17 юлий т. г. неизвѣстни крадци влѣзли въ кафенето на Сюлюманъ Мехмедовъ, Чибукчи, IV у-къ и му ограбили: 3-40 лева, една аба, 2 брасначъ, 1 брусь, единъ ножичи, всичко на сума 30 лева.

Крадцитѣ не заловени.

На 18 срѣщу 19 сѣщия неизвѣстни крадци влѣзли въ къщата на Игнатъ Добревъ и като разбили стената на стаята гдѣто е държалъ складиранъ тютюнъ на листе, откраднахъ 4 денка — 225 килограма.

Изъ околията крадцитѣ на работнитѣ добитѣци вмѣсто да се намаляватъ като че се увеличаватъ все по вече и повече. Напоследъкъ сж откраднати 3 коня отъ с. Баладжа и 100-тина овци въ с. Чанларъ, 2 коня на г. Габо въ Харманлъкъ и много други. За икономии стражаритѣ се намалиха нѣка още ги намалятъ, та населението да знай, че нѣма кой да му пази имота, за да си наематъ частни стражари. Ами защо плащатъ даждия на държавата, когато тя не се погрижва за тѣхното спокойствие и благосѣстояние?

Сказка. На 6 того, въ салона на „Главното училище“, Господинъ К. Д. Списаревски, студентъ по правнитѣ науки въ Брюксель държа сказка по Македонския въпросъ. Младия ораторъ на единъ популяренъ и увлѣкателенъ езикъ изложи положението на работитѣ въ Македония, като указа и на влиянието на Великигѣ сили по отношение на тоя въпросъ.

Завчера се получи въ редакцията ни едно анонимно писмо отъ нѣколко бѣдни мѣсари, въ което се оплакватъ противъ нѣкои производи вършеци отъ страна на градския ни кметъ; по понеже писмото не е скрѣпено съ нуждитѣ подписи, редакцията отказа да го публикува.

ОБЩА ХРОНИКА

Г-нъ Иванъ Ев. Гешева, шефа на Народната партия на 23 марту е бил поканенъ отъ Н. Ц. Височество Княза въ Сентъ-Анталъ. Свръждането мѣжду г. Гешева и Н. Ц. Височество, което е траяло два часа, било въ свръзка съ сегашното лошо положение на работитѣ у насъ. — Повикването на Г-нъ Гешева е послѣдвало, когато Княза получилъ съобщения отъ София, за патетността на отношенията мѣжду двѣтѣ нѣнѣ властующи партии — Каравеловъ — Цанковъ, както и за възможността на една министерска криза, която се очаквало да избухне вѣчки часъ. Княза е искалъ прѣварително да се съвѣтва съ г. Гешева, като шефъ на Народната партия и прѣдседателъ на Народното Собрание, за бъдещия съставъ на новото Министерство. Отъ всичко вече се вижда, че края на сегашния фалшивъ режимъ е наблизилъ.

Коалиция. Отъ какъ е напуста на властта Народната партия, България отъ 2½ години, се управлява чрѣзъ коалиционери министерства: I Грековъ — Радославовъ; II Иванчевъ — Радославовъ; III Иванчевъ — Тончевъ & компани; IV Р. Петровъ — безпартийнитѣ, и V Каравеловъ — Давевъ; т. е. общо на вѣчко министерство се пада до днесъ властвование *по шестъ мѣсеца*, защото сегашната коалиция и ти се вече *распадна*. Врѣме е спелимъ нѣнѣ, нашитѣ държавни мѣже да се позамислятъ по сериозно за бъдещето и... да противопоставятъ девиза: „*слъвоието на няколко партии подъ едно знаме прави силата и трайността*“, ерѣцу оня — „Раздѣлай, че владѣй“....

Отъ с. Ай-Орманъ получихме едно много обширно писмо, за вършениѣтѣ комедии отъ ново искълъчени общ. кметъ Лечо Щеревъ и досегашния му писаръ Г. Бояджиевъ. Понеже колонитѣ на вѣстника ни, не ни позволяватъ да публикуваме цѣлото писмо, то въ единъ отъ слѣдующитѣ си броеве ще се позанимаемъ съ него.

Радославовитѣ хамбари въ Варна, които м. г. бѣха поставени при новата гара, биле вдигнати и направено отъ тѣхъ столовий въ казармитѣ за посетителитѣ — гости; като това лѣто ще послужатъ и на войницитѣ отъ 8 полкъ, а чрѣзъ зимата ще бѣдатъ приспособени за конюшни. Находящитѣ се чѣкъ подобни — около Софийската жѣлзопътна станция 7 хамбара и по единъ при жѣлзопътнитѣ станции: въ Перникъ, Драгоманъ, Славница, Костенъ бродъ, Казитени, Ново село, Ихтиманъ и Костенецъ ще се отдадатъ подъ наемъ, чрѣзъ публиченъ търгъ, (за какво ли аджаба ще послужатъ? Да не би да заширатъ ватрѣ сойкитѣ?) Понеже има хора да зловидятъ на Радославовата гениалностъ.

Въ Австрийската столица Виена има около 400,000 души които сж

отъ славянско произхождение, макаръ всички да не говорятъ у домѣтъ си нѣкое отъ славянскитѣ наречия. Между това многобройно славянско население болшинството сж чехи. Нѣмскитѣ вѣстници искаватъ боязнь, да не би хубавата Виена да се *пославяни*, и тогава... тежко на цивилизацията!!!

Научаваме се отъ достовѣрно мѣсто, че дългѣтъ на правителството къмъ Българската Народна Банка се възкачилъ до 23,560,000 лева. Въ народняшко врѣме банката имаше да взема отъ правителството *само* 3,600,000, а тогавашната опозиция — сегашнитѣ властующи — считаша това за *ограбване*. Какво ли чѣкъ аджаба название заслужава сегашния дългъ?! За туй т. г. Банката и Земледѣлческитѣ каси свързаха кеситѣ си и никому нищо не отпущатъ... та какво и ще отпущатъ, като капиталитѣ имъ ги пиннало майсторски правителството?! Дано додаты по скоро новитѣ бай Петкови стотинки и се управи финансовата ни криза.

На 1 того Софийския Окр. Съдъ е оправдалъ съ абсолютенъ вердиктъ Борисъ Сарафова и другаритѣ му, провинени отъ романскитѣ власти по убийството на Михаилъно, Фитовски и за комплота противъ романския кралъ.

Заема. Прѣснатитѣ слухове, че прѣговоритѣ за сключването на 120 милионния заемъ въ Парижъ, биле прѣкратени, спорѣдъ Българската телеграфна агенция, сж лишени отъ вѣчко основание.

Овация на г. Б. Сарафова и другаритѣ му. Съдъ освобождението на Сарафова на 1 того къмъ 9 часа вечерта, едно множество отъ около 10,000 софиянци направили му чудесна овация. Г-нъ Сарафова на два пѣти е говорилъ кратки, но пълни съ значение рѣчи, съжеляваме, че не можемъ да ги прѣдадемъ, по причина, че колонитѣ на вѣстника ни не ни позволяватъ.

Чрѣзъ послѣднитѣ дни на Българо-турската граница е станало едно сътакновенне, мѣжду турекитѣ и българекитѣ постове. Турекитѣ войски стрѣляли върху българекитѣ, когато послѣднитѣ обхождали границата. Въ перистрѣлката наднази 4 убити и 5 ранени турекки войници. Двѣ турекки роти войници, послѣдвали Българекия постъ и завзели мѣстността „*Серж-танъ*“. На Българекя територия, испратана е сега войска за да отобѣне нахлудитѣ турекки войници.

Българекото правителство направи енергични постѣпки въ Цариградъ.

Буритѣ наирѣдватъ. Една рота отъ войскитѣ на Генералъ Френчъ е попаднала въ обсада близо до Ветседа, когато е правила рекогносцировка. Страхуватъ се въ Лондонъ, че загубитѣ на англичанитѣ биле голѣми.

Благодарностъ

Подписанинъ, Хаджи Илиявъ Хаджи Юсеновъ, кметски намѣстникъ въ с. Карамех-

медларъ, Балбунарскя Околия, удостоивавамъ, че получихъ отъ Г-на Никола Христо Немцевъ Директоръ — Притежателъ на I-то посрѣдническо Прѣводачно бюро „Надѣжда“, Худутнамето на селото ни, издадено на 27 Реби-ул-ахъръ 1285 г. (отъ Египа), което той ни достави надлѣжно прогнѣрено и зашнѣрено, когото показвамъ своята благодарностъ, и оная на жителитѣ отъ с. Кара-Мехмедлеръ.

с. Кара-Мехмедлеръ, 30 юний 1901 год.
Кметски Намѣстникъ:
2-9-3 Хаджи Илиявъ Хаджи Юсеновъ

Послѣдни новини.

Телеграми на Бъл. Телегр. Агидия

Цариградъ. 6 Августъ. Ауденцията която французкия посланикъ Констандъ има завчера у Султана има за послѣдство, че съглашението за откупването на кейовете на основание откупна цѣна отъ 41 а не 40 милиона ще се поднише тия дни, между портата и дружеството. За да се исплати портата се задължана да сключи 100 милиона лева заемъ чрѣзъ посрѣдството на отоманеката банка.

Цариградъ. с. д. Черногорското правителство при предложението на портата, която се задължава да обезщети черногорцитѣ, които притежаватъ земи въ мокра за да се откажатъ отъ полскитѣ си работи тая година.

Лондонъ с. д. Генералъ Киченоръ телеграфира отъ Претория съ днешна дата: Капитанитѣ Вудъ и Морлей, като бѣха вчера на рекогносцировка съ 150 войниця изненадоха единъ силенъ Бурекки лагеръ. Понеже силитѣ на Буритѣ бидоха много по голѣми отъ 600 до 800 души, Англичанитѣ неможиха да се възползватъ отъ успѣха си. Буритѣ загубиха 23 души убити, Англичанитѣ загубиха при оттеглянето си 1 убитъ, 6 ранени мѣжду които капитанъ Морлей тежко раненъ и 14 души изчезвали.

Цариградъ с. д. по последната минута Султана отказа да санкционира съобщеното съглашение по въпроса за Цариградскитѣ кейове, което той бѣше приелъ по рано. Французкия посланикъ г. Констанъ иска немедленото издаване на едно праде за съглашението като заплашка, че ще замине въ случай на отказъ. Предвижда се, че Султана и този пѣтъ ще отетъши.

Парижъ 7 Августъ Русската императрица съ царя ще прѣкаратъ нѣколко дни въ двореца въ Компьенъ и ще посетятъ слѣдъ това Парижъ и нѣкои други градове въ централна Франция.

Съобщаватъ ни отъ Цариградъ, че по поводъ постѣжкитѣ на българекото правителство за уравнение конфликтъ на българеката граница, портата незабавно е разпоредила отеглюването на турекитѣ войски, като е заповѣдала на своитѣ власти строго да наказатъ офицеритѣ, които е допусналъ да прѣминатъ границата ни.

Отговорникъ: В. Колевъ.

Добротъ. Печатница „Добруджа“

ДОВРУДЖАНЕЦЪ

Органъ на народната партия въ Добричска околия

ИЗЛИЗА ВЕДНАЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА

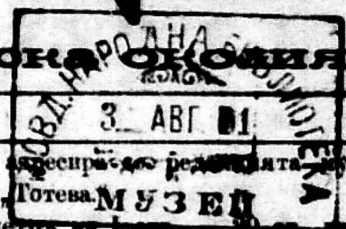
Годишния абонаментъ на вѣстника: е 6 лева, полугодно 3½ лева.
Абониране безъ прѣдплатата нѣма да се уважава.

Единъ брой 10 стотинки.

Неплатени писма не се приематъ, рѣкописи назадъ не се връщатъ.

Всичко що се отнася до вѣстника, се приема въ гр. Добричъ ул. Готева.

Такси за публикации: за 1 кв. сантиметръ на 1 стр. IV — 10 ст. За приставски и др. обявления на IV страница по 3 ст. на дума.

г-ца Танка Ан. Пачева

и

г-нъ Исма Николов

СГОДЕНН

10 Августъ 1901 год.

Добричъ

Тулча

1-12-1

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Настоятелството при църквата „Св. Георгия“ въ гр. Добричъ, благодари за милиозното чувство на истинскиятъ християнини: Г-нъ Ротмистръ Симеонъ отъ 5-ти полкъ и Г-нъ Злати Начевъ адвокатъ отъ гр. Добричъ, за благоволенieto имъ, за даго първия подарил на църквата ми едно сребърно кандило на сума 10 лева, а втория една тучена цечка на сума 30 лева.

Подобни благодарности Божественна дясница да възнаградя тисъщекратно, тъй ходитайството на Св. Храмъ, да ирува блаженъ животъ на тѣхнитъ домашини.

Дано този добъръ християнски примеръ иодръствува и на други благочестиви божии чада.

гр. Добричъ, 8 Августъ 1901 г.

Прѣдседателъ на Настоятелството:

Свѣщ. П. Д. Мамдратовъ

„И сега ако не повѣрватъ земледѣлцитѣ, че народната партия мислѣ за тѣхнитѣ интереси, ще бжде цѣлъ скандалъ.“

Писа се въ „Миръ“ на дълго и широко за бездѣятелността, за измѣнителството на Кормановци. Забуновци и Г. Нидѣлковци, напомни се и за най-дрѣбнитѣ имъ общаини, но нищо не стана. Сега се явилъ единъ народняшки гений въ Добричъ и съ цифри на рѣка въ в. „Добруджанецъ“, (отъ кждѣто „Миръ“ съ възхищение го прѣпечатва), доказва прѣдителността отъ мораториума за земледѣлцитѣ и доказва ерифина по сподучливо отъ доказателствата на „Народни права“ за полѣаността отъ десятъка и по-убѣдително отъ евреина, който като далъ за 5 гроша царули на шопа, повърналъ му 10 гроша и за допълнение до 20 гроша ерѣшу едно турско меджидие, казалъ му да рече още 5 гр.“ (в „Прѣпорецъ“ брой 24. отъ т. г.).

Имайки прѣдъ видъ, че като чле-

нове на една държава, длъжностъ се налага вѣкъму, спорѣдъ силитѣ си да прѣнесе своята данъ въ нейното направление въ подкрѣвяването ѝ, или въ защита на нейния правленъ и самостоятеленъ животъ — ний, съзнавайки този нашъ свѣтъ дългъ, се нагърбихме да прѣнесемъ своето прѣдъ общия олтарь, като за проводникъ на нашитѣ идеи, въпледи и стрѣлениа, създадохме свой органъ. Още въ първия брой на „Добруджанецъ“, заявихме, че той като органъ на вѣстния клучъ на народната партия, ще избѣгва ония лоши навици въ политическия развѣтъ, съ каквито се импулзирватъ мнози наши вѣстници отъ втора рѣка, на вѣкъкои отъ шефскитѣ органи, какъвто напр. е в. „Прѣпорецъ“; на нѣщата се гледа отъ високо общественно становище, всичко ще третира отъ научно и фактическо гледище. Тази наша декларация, ний свѣто сме назвали до сега, така ще я назимъ и до последнитѣ дни на „Добруджанецъ“. Но и това наше поведение не се е харесало на хората около „Прѣпорецъ“ и съ една свойственна византийска ирония задоволяватъ своитѣ читатели, като отговоръ на нашитѣ статии по мораториума за земледѣлцитѣ. Когато прочетохме буквално процитираниитѣ, въ началото на статията ни, редове на в. „Прѣпорецъ“, най-вече ни възлунуваме въпроса: кому ще имаме високата честь да отиравимъ нашитѣ възрази: на знаменития рикарь противъ „чуждиения флотъ“ ли, или на великодушния „Прѣпорецъ“? Ний не сме въ достатъчностъ да знаемъ, кога и за кои работи г. Каравеловъ признава, че органа е неговъ и че той ако и да не е писалъ нѣщо, но е отговоренъ за всичко писано въ него; и кога и за кои работи пѣкъ в. „Прѣпорецъ“ се само признава, че е органъ на г. Каравелова? Тази недостатъчностъ още по-вече се отдалечавя, като вземемъ прѣдъ видъ декларацията на г. Каравелова въ Народното Събрание, че той признава само това що е излъзло отъ неговитѣ уста, а какво нише в. „Прѣпорецъ“, той не отговаря, защото въ него могатъ да пишатъ много хора и съ различни мнѣния“. Отъ тази г. Каравелова декларация у насъ би се пораждала и една боязнь отъ да не нарече г. Каравеловъ нашия възразь „Донкихотщина“, въ случай, че бихме отиравили такъвъ само къмъ в.

„Прѣпорецъ“, за което ще има право, ако не можемъ да разберемъ отъ декларацията какво той изкарва, вестника си „юва“. Както вижда четателя, г. Каравеловъ мисли и вѣрва, че сполучливо е поставилъ капана едновременно да може левове да хваща и мухи да вилита. Намъ се пѣкъ чини, па и мѣтина е, че всичко това е едно само релефно уллицетворение на баснята „Топоришката и бравдата“ по отсичането едно младо и хубаво дрѣвче, гдѣля на която „басни“ ний научихме много лесно и просто. Съ декларацията на Г-нъ Каравелова (въ Народното Събрание) че той не признава онова що драци в. „Прѣпорецъ“ ще накълцаме „топоришката“, а съ изявлението на брой 25 на в. „Прѣпорецъ“, че той е личенъ органъ на Г-нъ Каравелова ще подвъргнемъ „бравдата“ подъ ударитѣ на желѣзарския чукъ. . . .

Както спомѣнахме по-горѣ, жлъчката на г. Каравелова е подигната отъ нашитѣ статии по мораториума за земледѣлцитѣ (въ 1 и 2 бр. на в. „Добруджанецъ“), на който мораториумъ началото се постави още прѣвъ Радославовия кървавъ режимъ.

Нашитѣ читатели знаятъ вече съ каква научностъ, фактичностъ и какъ обстоятелствено разгледахме въпроса за мораториума на земледѣлцитѣ, и тѣ, по вѣвка вѣроятностъ, сж копнѣили да чуятъ двѣ здрави мисли и отъ прочутия финансистъ и биколовецъ; но напразно! Тѣ сж удовлетворени само съ единъ голъ, худуленъ надемѣвъ, който е обикновенното орѣдие на Каравелова, кждѣто ще трѣбва да лѣсне неговата несъстоятелностъ. Ний процитирахме буквално възражението на г. Каравелова като образецъ на неговата авторитетна полемика и то само за назидание на ония останали малцина слѣщи Томовци, които още глухѣятъ да иматъ вѣра въ Каравелова „нищій духомъ“. Единъ уравновесенъ сериозенъ държавникъ никога противъ научнитѣ и обстоятелствени размисления не само не се задоволява, но го счита и за крайно унизително да си позволи съ една хамалска пеувия да изрази своитѣ чувства и възражения още по-вече по единъ толкова съдбоносенъ за нашето земледѣлие и търговия — за нашата държава въпросъ. Ако пѣкъ г. Каравеловъ притежаваше и изискуемо-

Нашето антрафиле въ брой III на вѣсника ни „Мъдритъ до като се намъдруватъ, удитъ се навраватъ“ е прижило своето дѣйствиѣ. Отъ нѣколко дни изъ града ни е разнася за подписване отъ съгражданитѣ на заявлението адресирано до Министра на вътрѣшнитѣ работи съ което се иска растурянето на останалитѣ ни въ наследство отъ дядодедалитѣ градско общ. съвѣтъ. Заявлението съдържа добри и убѣдителни мотиви, а което върваме, че растурянето ще последва, но ний мислимъ, че начина по който се иска то (растурянето) безъ да е имало поне едно частно събрание, да се опрѣдѣлятъ хората, които ще влезатъ въ тричленната комитетъ, ще повреди много на бъдещитѣ избори. Надѣваме се да се поправи направената грѣшка.

ОБЩА ХРОНИКА

Получи се въ редакцията ни „Гошеничъ отчетъ на обществото за устроиване безплатни ученически трапезарии за учебната 1900|1901 година въ ст. София“.

Отъ изложението на самия отчетъ се вижда, че управителния комитетъ на обществото, като констатиралъ голѣмата заинтересованостъ на столичното общество къмъ първата безплатна ученическа трапезария, казва, че това е едно *изненада*, която ще даде новъ животъ на дѣлото и потикъ за още по-подотворна дѣятелностъ за въ бъдеще.

„У насъ, казва комитета, много работи се наченатъ съ завиденъ ентузиазмъ и при най-пламени словонизлияния и благопожелания, но скоро всичко това се забравя, и, обикновено, най-разпадено говорилите, първи напуцатъ полето на дѣятелността, като намиратъ въ това разни благовидни прѣдлози“.

По долѣ се поменува, че работата съ трапезаритѣ не стояла така: нѣкъ не се забѣлѣзвало никакво охлаждане, а, напротивъ, единъ явенъ процесъ за повдигане това благородно и велико дѣло на подобающата му висота.

Комитета намира, че той успѣхъ не се дължи само на членоветѣ му, но и най-повече на голѣмата заинтересованостъ на столичнитѣ граждани.

Желателно е щото, тамъ, където не има възможностъ, по примѣра на столичнитѣ граждани, да се вземе инициатива за устроиване на подобни безплатни ученически трапезарии. Подобна инициатива, увѣрена сме, ще бѣде поощрѣната съ ентузиазмъ!

Явяватъ ни отъ Балчикъ, че за кол. Началникъ тамъ билъ назначенъ единъ старикъ, който много слабо се пасялъ съ крадитѣ въобще и не взелъ нуждитѣ мѣрки за усуетиване-плановетѣ имъ. Желателно е М-вото вътрѣшнитѣ работи да назначава край гравичнитѣ околии по-будни началници.

Съобщаваме по горѣ, че не удоволяваме начина, по който инициатори-искатъ растурянето на гр. общини.

съвѣтъ. Сега се извѣстихме, че лицата, които разнасяли заявлението за подписване, експлоатирали съ разни тѣца за съгласието имъ по това растурянне... принудени сме да заявимъ, че ний, до като не стане градско събрание, ще бждемъ въздържани въ веѣко дѣйствиѣ и отъ веѣко подписване.

Стпатуваха. На 14 тога народнитѣ ни представители г. г. М. Абаджиевъ и Тосунъ-бей заминаха за столицата, за да се намѣрятъ за днесъ при продажаването на *извънградната* камара. Третия ни прѣдставителъ г. Д. Десевъ, по веѣка вѣроитностъ, не ще замине, защото сега е занятъ съ земеделческитѣ си групни работи.

Разбойничество. На 7 тога сръбни 8 тога прѣзъ нощта, часа къмъ извѣстни злодѣи, състоящи се отъ 4-5 души, нападнали нитейното заведение на ж. отъ с. Кара-Сиванъ Стоилъ Павловъ, и почнали да разбиватъ вратитѣ. Въ това обаче врѣме, ступана се разбудилъ далъ 2-3 вистрела въ вратата съ кричкова пушка и злодѣитѣ отъ страхъ избѣгали.

Нощната стража, не се явила на мѣстопроизшедствието, защото сиѣла по домоветѣ си... Обръщаме вниманието комуто се слѣдва за преслѣдването имъ защото земеделцитѣ почнаха вече да носятъ храна по скелитѣ, та постѣ да не бжде кжсно, ако се установятъ изъ околията ни разбойницитѣ.

Нападнатъ отъ разбойницитѣ трень. Въ вторникъ на 7 тога прѣзъ нощта, 2¼ часа, пощенския трень, който замивавалъ за Бургасъ, на 3 километра до станцията Сестримо, билъ нападнатъ отъ четворица души разбойници, сивнатъ облеченъ въ граждански дрѣхви, а другитѣ трима въ селски въоръжени съ кжси пушки и съ раницы на гърбоветѣ. Въ трена имате около 350 пхтвици — и имало много вагони. Едина отъ разбойницитѣ се хвърлилъ въху трена и се залувилъ за пощенския вагонъ. Стражара, който стоялъ на прѣдната платформа, гръмналъ съ револвера си върху разбойника и той падналъ къ хендека. Другия стражаръ стоящъ на задната платформа на вагона, (треноветѣ отъ нѣколко врѣме се придружаватъ отъ стражари) гръмналъ и той върху разбойницитѣ. Трена продължавалъ движението си до най-близката станция, отъ гдѣто е било распорѣдено телеграфически преслѣдванieto на разбойницитѣ. Още не е извѣстенъ резултата отъ преслѣдванieto и надали ще бжде извѣстенъ...

Търговска индеферентностъ.

На станалия на 29 м. м. изборъ за членове въ Търговската Софийска Камара, отъ 963 избиратели—търговци промишленци сж явили и гласоподавали само 65 избиратели или, съ други думи казано, отъ веѣки 100 избиратели сж гласували само 5 ½% . . . жалко. . . .

Ново чудо. Фридрихъ Коляжъ, американски инженеръ, е намѣрилъ начинъ за телефониране безъ жици. Прѣдъговорящия и слушателя ще има извѣстни само апарати, чрѣзъ които разговорътъ ще може да се прѣдава, безъ да бждатъ апаратитѣ съединени чрѣзъ телени жици. Направенитѣ до сега опити по суша и вода, биле много сполучливи и сега вече се е съставило дружество, което да разшири употребението на открития чудесенъ телефонъ.

Знайтъ читателитѣ ни, че въ Петербургъ се направиха опити да се денешира безъ жици и се сполучи.

Вижда се, че електричеството въ XX вѣкъ ще направи чудесни.

Новия Върховенъ Македоно-Одрински комитетъ се състо отъ слѣдующитѣ Г-да: 1) прѣдседателъ: Стоилъ Михайловски, 2) подпрѣдседателъ: запасния генераль-майоръ Ив. Цончевъ, 3) секретаръ: запасния капитанъ Стоичевъ, 4) касиеръ: Белевъ и 5) съвѣтници: запасния подполковникъ Янко Николовъ и запасния поручикъ Везуковъ.

При избрането на горнитѣ членове на 4 тога отъ общото събрание на конгреса, Г-нъ Борисъ Сарафовата кандидатура е пропаднала съ много малко гласове.

Стачка на служащитѣ въ трамвая и уличнитѣ демонстрации.

Въ София на 6 тога е станала незапомнювана стачка съ уличнитѣ демонстрациѣ, прѣдизвикани отъ служащитѣ по трамвай, която траяла отъ 4 часа слѣдъ обѣдъ до 11 часа прѣзъ нощта и, които се усилила, слѣдъ като трамвая № 17 произвелъ една нещастна случка — прѣгзаване на 7 годишното селянче Енда Алексева.

Изпотрошени биле прозорцитѣ на зданието, гдѣто се помѣщавала Дирекцията на трамвантѣ. Полицията се указала слаба да запази реда и порядъка.

Кавалерийското отдѣление, което било дошло, подъ командата на единъ поручикъ, пасувало при чупенето на прозорцитѣ, трамвантѣ и машинитѣ, гдѣто се произвеждало електричеството. Когато градоначалника съ пристава Мариновъ въ файтонъ, приближи тълпата, захванало се хвърляне на камъни. Градоначалника слиза отъ файтона. Пристава Мариновъ билъ ударенъ съ камъкъ по главата — Митовъ по кръста, а Ранковъ — по крака, безъ да иматъ голѣми поврѣди. Единъ стражаръ билъ тежко нараненъ. Два пхти гърмели съ револверъ сръбду поручикъ Тодорова, който командувалъ кавалерийското отдѣление. Къмъ 8¼ часа дошелъ другъ ескадронъ кавалерия, командуванъ отъ полковния командиръ — Полковникъ Назлъмовъ, а съ ескадрона дошелъ и дивизионния началникъ Генераль-Майоръ Богоевъ съ файтонъ. Първоначално тълпата викала урра, но когато кавалерията извадила шашкитѣ и захванала да гони събранитѣ се, по-сръбциали я съ худи и кресъци. Въ 9¼ часа прѣстигналъ на мѣстото и 14 пѣ-

ши полкъ въ пленъ боевий порядък. Пѣхотата разгонила оставалата частъ отъ демонстраторитѣ до задъ шаренина мостъ, като много лица, които се съпротивели, биде арестувани.

Опустошенитѣ, причинени на вагонитѣ и зданието на Дирекцията биде неопишеми. Въ машинното отделение се набрало цѣль куцъ голѣми камъни, 16 вагона, кой по малко, кой по вече сж поврѣдени. Причиненитѣ поврѣди отъ таа стачка, се оценявали за 7500 л.

На митинга, който станалъ по тоя въпросъ, и за който комитета на Работническата Социалъ-демократическа Партия билъ издалъ въззвание, взета била резолюция въ която се изказва възмушението отъ „безбожното експлоатиране на служащитѣ по трамвая“.

Отъ досегашнитѣ резултати на полицейското разслѣждане, не могло да се установи кой е виновния. Арестовани има 30 души отъ тѣзи, които сж стоели на чело на стачката, които и ще бждатъ отдадени подъ съдъ.

Не останалъ нито единъ не мараненъ отъ полицейскитѣ висши и нижни чинове. Такова е то, когато слабитѣ партии, като сж въ опозиция, все съ тѣли си служатъ. . . .

На 8 того въ Борисовградъ неизвѣстни крадци, ступили касата на Главно бироичество и ограбили 70000 л. Ето какъ утиватъ економисанитѣ отъ Каравелова пари отъ закрититѣ стражарски длъжности.

Чумата пакъ въ Цариградъ. Б. Телеграфна агенция отъ 9 того съобщава отъ Цариградъ, че се появилъ единъ новъ случай отъ чума. По поводъ на което, Санитарния ии съвѣтъ, постановилъ отъ ново да има медицинско прѣгледжане и дезинфекция на всичко идящо отъ Цариградъ.

700 души отъ Цариградъ на 3 того съ парахода „Мурветъ“ биде заточени за Неметъ, като подозриваеми въ пожара станалъ на послѣдъкъ въ Илдьзъ къшкъ. На 4 того пакъ билъ пратенъ на заточение въ района на военния корпусъ въ мала Азия, генералъ Адютанта на султана Якубъ паша, отъ всичко се вижда, че младотурската партия, ще раздвижи доста Султана и неговитѣ обожатели въ Турция.

Маршалъ Валдресе, при интервюто си съ единъ отъ редакторитѣ на в. „Echo de Paris“ похвалилъ отъ ново държането на французкитѣ войници въ Китай и заявилъ, какво той вѣрва, че една война мѣжду Франция и Германия не е вече възможна.

Буритѣ благодарствуватъ Англичанитѣ. На 3 того полковникъ Яшидесъ нападналъ буритѣ, командувани отъ Генералъ Крузингеръ на северъ отъ Шанибургъ и ги отблъснали до Винтередаривъ. Двама Бурски команданти, биде хванати въ пленъ; едно Английско отделение било заобиколено

отъ Буритѣ и се прѣдало. Единъ Англичанинъ билъ убитъ и 9 ранени, мѣжду които и Капитанъ Бетелхаимъ. *Буритѣ следъ това пуснали ильминитѣ Англичани на свобода.*

Опровергавасе обвината, че Генералъ Киченеръ, цѣль да се завърне въ Англия на 2 септември отъ Трансвалдъ, защото войната до тогава не ще може да се прикрати.

Благодарность

Подписаний, Хаджи Илиясъ Хаджи Юсеиновъ, кметски намѣстникъ. Къ въ с армехмедларъ, Балбунарска Околия, удостоверявамъ, че получихъ отъ Г-на Никола Христо Немцевъ Директоръ — Притежателъ на 1-то посредническо Прѣводачно бюро „Надѣжда“, Худутнамето на селото ии, издадено на 27 Реби-ул-ахъръ 1285 г. (отъ Египта), което той ни достави надѣжно превѣрено и завѣрено, комуто изказвамъ своята благодарность, и онай на жителитѣ отъ с. Кара-Мехмедларъ.

с. Кара-Мехмедларъ, 30 юний 1901 год.
Кметски Намѣстникъ:
3-9-3 *Хаджи Илиясъ Хаджи Юсеиновъ.*

Послѣдни новини.

Телеграми на Българската Телеграфна Агенция.

Парижъ 9 Августъ в. „Le Matin“ съобщава, че велѣдствие на Франко-Урския инцидентъ Кроазьора „cessard“ заминалъ за турскитѣ води, за гдѣто единъ морска дивизия била готова да го послѣдва.

Смалдиль с. д. Полковникъ Боркенъ изненада една бурска команда близо до Доорибергъ, буритѣ загубиха 7 души убити 2 ранени и 21 пленени.

Брюкселъ с. д. Една телеграма на в. „Indipendance Belge“ отъ Копенхагенъ казва: „Изъ рускитѣ кръгове се носи слухътъ, че царя е рѣшилъ да повдигне прѣдъ Императора Вилхелма въпроса за англо-бурската война, царя билъ на мнение че сега може да се направи Прифелско посредничество, безъ да се губи врѣме, Вѣстника прибавя съ резерва, че царя цѣль да приеме въ врѣме на пребиваането си въ Франция прѣдѣдателя Крюгера на частна ауденция, за да може да узнае истинското настояще положение въ южна Африка.

Берлинъ с. д. бюрото „Wolff“ се учи, че царя слѣдствие поканата на императора Вилхелма ще присѣтствува на Германскитѣ морски маневри и че той е съобщилъ това на императора Вилхелма съ саморъчно писмо,

Иниполъ с. д. Принцъ Чунъ прѣдѣдатель на Китайската мисия, която отива въ Германия да иска извинение за убийството на Бароръ Кателера, пристигна тукъ съ членовѣтѣ на мисията съ парахода „Бавария“.

Лондонъ с. д. Лордъ Киченеръ телеграфира: „Подполковникъ Вилисъ изненада едно Бурско отделение при Колсейкъ на северъ отъ рѣката Вааль близо до Клеркелеръ залови 9000 патрони 80 кола и много човѣци и хвана въ пленъ 18 буря.

Граафрейтетъ с. д. Холандскій свѣщеникъ Морай отиде да намѣри Бурскій генералъ Деветъ съ цѣль да го обѣди да отгѣгли войскитѣ си отъ Капската колония.

Цариградъ 11 Августъ. Слухъ се носи, че въ Мушкия санджакъ имало много арменци искани велѣдствие на което въ Илдьзъ владеело голѣмо безпокойствие.

Парижъ с. д. Една официозна пошта на агенцията „Navas“ казва: Велѣдствие на едно заявление, което французския посланикъ въ Цариградъ г. Келетанъ направи предъ портата по заповѣдъ отъ Министра на външнитѣ дѣла, издаде се едно императорско иралие което заповѣдва щото да не се прави никаква пречка на свободното испъление отъ страна на дружеството за Кейоветѣ на всичкитѣ права, които произтичатъ отъ фирмана за концесията.

Урежданieto на другитѣ спорни въпроса се счита за предстояще.

Пѣостниенъ (Северна унгария) с. д. Българскій князь Фердинандъ пристигна тукъ да се лѣкува нѣколко седмици, Н. В. се придружава отъ флигелъ адютанта си полковникъ Марковъ и отъ 10 други лица отъ свитата.

Петербургъ 12 Августъ Руския печать посрѣща единодушно съ голѣми симпатии извѣстието за патуването на царя и царицата въ Франция. „Новое врѣмя“ е убеденъ, че това пътувание ще бжде посрѣщано съ удоволствие не само въ Франция и Русия и на всякъде гдѣто съществуватъ истински приятели на мира.

Кинтаунъ с. д. Reuter съобщава, че въ Капската колония Буритѣ продължаватъ на напрѣдватъ къмъ югъ и заплашватъ града Оудесосорнъ.

Букурещъ с. д. Велѣдствие потвържденията извѣстието за появяването на новъ случай отъ чума въ Цариградъ карантината се увеличи на 10 дни.

Цариградъ 12 Августъ. Спорѣдъ султанското ираде портата се задължила да плати на дружеството за кейоветѣ една сума отъ 700,000 лева като обещание за изгубването на правата му прѣди двѣ години, прѣзъ което врѣме сж траели безъ-результатнитѣ прѣговори за откупуването на кейоветѣ.

Цариградъ 13 Августъ. Французскій посланикъ г. Констанъ замина въ отпускъ съ тренъ експресъ.

Винбургъ с. д. Reuter въ капската колония Буритѣ обикалятъ пощема полетата. Тѣ иматъ достатъчно храна и коне, двѣ голѣми команди отъ 700 души се оитаха да приминатъ рѣката Оранжъ и да навлезатъ въ Капската колония по бидоха отблъснати.

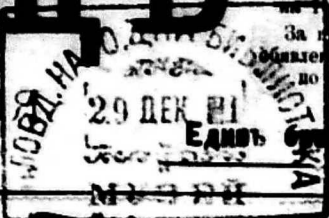
Отговорникъ: В. Колевъ.

ДОВРУДЖАНЕЦЪ

ОРГАНЪ на НАРОДНАТА ПАРТИЯ
въ Добричска Околия.

Всичко що се отнася до вѣстника, се адресира до редакцията му въ г. Добричъ ул. „Тотема“.

Такса за публикация:
за 1 квадрат. сантиметръ на I стр. — 10 стр.
на II „ — 10 стр.
За кристалски и др. обявления на IV страницата по 3 ст. на дума.

Цена абонаментъ:
Година: е 6 лева,
полугодишно 3 1/2 лева.
—
Бонитранце безъ
плата няма да се
уважава.
—
Платени писма
прематъ, рѣкописи
не се връщатъ.

Единъ брой 15 ст.

15 ст.

~~ИЗЛИЗА~~ ИЗЛИЗА ЕДНАЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА. ~~ИЗЛИЗА~~

Съобщаваме на г. г. абонатитъ си, че единъ Коста Еневъ отъ градъ Добричъ, е инспириаторъ на вѣстника ни. Той е намеренъ и да събира абонаментта, и да заведе нови абонати.

Г-ца Танка Ам. Палева
и
Г-на Коста Николовъ
ВЪИЧАНЪ.

Добричъ, 19 Августъ 1901 год.

г. Добричъ, 23 Августъ 1901 г.

Безпорна истина е, че единичитѣ и върли узурпатори на народнитѣ права сж онака плеада герои, които досега и съ неподражаема самоотверженостъ развѣтаватъ знамето на още по-славенъ шефъ, който непогрѣшно носи името Василъ Българубиевъ. Една отъ бездарници и изпѣдени по злоупотребуване чиновници бѣ достатъчно Радославова да му служи като основа на даването на толкова знатна и влиятелна Либерална партия, която на 29 юни т. г. отпразнува своето 15 годишно съществуване. Прѣзъ тия 15 години на съществуване, около Радославова се събраха все по-вече и по вече изгнаници на царската трапеза, които го споделяха въ неговата опозициона борба, и които тѣхъ майсторски отъ своя участъ станяха достойни представители на демократичния типъ. Съ такъвъ легионъ отъ патрици Радославовъ на 18 Януари 1899 година, пое управлението на града, но не бѣ тъмно за никого какво модерно управление ще ни даде Радославовъ прѣзъ своето властване. Една партия, ако за дѣлата си въ нея спечели специалното си прозвище „либералска партия“, за никого не бѣ тъмно, че такава партия ще управлява подъ тероръ, насилия и безчестие дѣйствително, още сжидия денъ. Май, се почувствува Радославово управление най-първо въ двореца: въ него на 2 — 3 дена налетя чума отъ провинциитѣ; въ единъ мѣсець по цѣлата партия общинитѣ бѣха окупирани отъ джани башибозуци; а нѣколко врѣме следъ това, Тръстеникъ, Хасково, Варна, Дуранъ — Кулакъ и пр. ни напомняха положението на Батакъ прѣзъ поштитѣ дни на турското владичество. Всичко не идеално се чувствуваше като владичество на миналото подъ гнетъ на нѣкой азиатски империализъмъ. Но краятъ на тържеството скоро настѣпи, настаняха цѣли

масови течения и съ рискъ на живота си се упулчиха противъ Радославичината и прѣдизвикаха краятъ на нейния животъ, като властителка, а може би, дай боже, и като партия. Не се мина 1 1/2 година отъ като Радославовъ пое властта и ведно съ оргията си се згромолеа за много години, а може би за вѣки вѣковъ. Тукъ — тамъ като вѣйки се само мъркатъ нѣкои общински съвети останали отъ идеалната епоха и на които послѣдната молитва се изгуби. Единъ отъ такивато съвети е и нашия градско общински съветъ. Единъ търговски и съ такова съзнателно население градъ, какъвто е Добричъ, само при управляването съ военно положение е допустимо, и то до нѣкъдѣ, да търпи единъ общински съветъ на чело на който да стои единъ съ джанбазко възпитание полуграмотникъ. Отдавна е изчезнало всѣко търпение у гражданитѣ ни, но въздържанието се е обуславявало отъ други независящи обстоятелства, които (обстоятелства) сж вече до нѣкъдѣ отстранени, и ний днесъ сме свидѣтели за едно заявление, което се поднася отъ една инициатива на подписване между избирателитѣ Мотивитѣ, съ които е скрѣпено заявлението до г-нъ Министра на вътрѣшнитѣ работи, сж тѣхъ очибующи и фактитѣ отъ нарушения на самоуправлението и злоупотребуване съ общинскитѣ наредби и притежания сж тѣхъ възмутителни, че даватъ всеизвѣстната характеристика на всѣки младоидеализъмъ; та че лишенъ пжтъ се указва да се съмняваме и въ най-малкото колебание на г-нъ Министра, въ разтурянето на младоидеалиния ни градско общински съветъ. Нещо даже по-вече. Въ избирателния законъ е изрично казано, че избирателната бюлетина трѣбва да бѣде бѣла, чиста и безъ никакви знаци. Въ заявлението между другото се посочва и на едно умышленно злоупотребуване съ прѣрогатиитѣ на избирателния законъ по отношение на бюлетината; тамъ се помѣнува, че смирения (бившъ Добричски околийск. началникъ) и нашия кметъ бай Ташо сж изобретили фабрикуването на „кертклини билети“, които Варненската окр. постоянна комисия ги е приела за редовни. Ний курсивираме послѣднитѣ думи, за да обърнемъ вниманието на респективната власт и върху това умышленно злоупотребуване, за главна виновница на което трѣбва да се счита младоидеалната Варненска окр. постоянна комисия, защото горѣ горѣ е утвърдила избора, като го е приела за правиленъ и неспоренъ. И това послѣдно обстоятелство поражда въпроса за подвѣргването и самата постоянна комисия, която е жагъкъ

остатъкъ отъ младоидеалната епоха, на сжидия участъ — разтурянето, на какъвто вѣрваме ще бѣде подвѣргнатъ и градско общинския ни съветъ. На край има да направимъ една малка бѣлѣжка на инициативата, която да ѝ бѣде като ръководяще начало прѣзъ всичко врѣме, до като се конституира окончателно бѣдацията ни градско общ. съветъ. Въпроса за едно правилно направление на общинското самоуправление не прѣдполага, трѣбва да е чуждъ отъ всѣки партизански колоритъ. Общинското самоуправление ний можемъ уподоби на едно многочленно акционерно дружество, въ което естествено се поражда едно общо съзерцание за правилния вървежъ на дружеството. Не е въпроса за прѣдимството на една партия, па ако ще би тя и да бѣде властующа, който трѣбва да вълнува Добричския избирателъ — а какви лица да бѣдатъ поставени, като достойни ръководители на общинскитѣ ни интереси. Само при единъ Радославовъ режимъ бѣдаци единствителността на общинскитѣ състави; въ такива случаи единодушието е неподражаемо и благодарение на което се вършатъ и флангрантни нарушения на общия редъ и огромни злоупотребувания съ всичко що е общинско. Ето защо инициативата по разтурянето на градско общинския ни съветъ, която ний уважаваме, за да не създаде неволни нѣкои неприятности, вследствие на прѣбързаностъ трѣбва да свика едно градско, отъ всѣчки слоеве, събрание, въ което да се строго опрѣдели пжтътъ на сполуката. Нещо, както е сега поставена работата, тя ризкува да създаде нѣкаква възможна несполука, отъ която се поражда загуба широко морална и грамадно материална. По добръ късно, че зрѣло, отъ колкото рано прѣбързано, че зелено.

На х а л ъ.

„Но за сжидание немоща сжиде на уроена, въ който е изпадналъ той, за да се разпознае по начина, какъвто е избралъ въ битиската си“.

Често се случва, щото на една дума, колкото и да е общеупотребителна, да се дава различно значение. Безхарактернитѣ личности се илюстриратъ съ собственитѣ си постъпки, а послѣднитѣ си иматъ своитѣ наименования. Така напр. думата „пахалъ“ е една отъ фразитѣ, които даватъ понятието за извѣстенъ родъ безхарактерностъ. Кое е туй понятие, що се изразява съ горната дума; да ли всѣки добива ясно прѣдставление за личнитѣ качества на даденъ субектъ, когато

искаме да характеризираме повидяващите се черги отъ постажикитѣ на единъ човѣкъ, — това е прѣдмета на статията ни, на която е поводъ писмото на Д. Господиновъ, помѣстено въ брой 18 на в. „Новъ листъ“, издаваемъ въ гр. Добричъ.

Цитата, поставенъ въ началото на статията ни, ако и безсмислено формулиранъ*) прѣдполага за автора (на цитата) едно нравствено достоинство, което го е подбудило да се изказва, и при това, печатно. Автора на тѣзи редове много добръ познава личността на Д. Господинова и, възмутенъ отъ нахлалността отъ страна на послѣдния, иде съ факти да докаже какво Господиновъ е отъ онези хора, които, ако малко нѣщо поне биха по съвѣстни, щѣха да бждатъ и по скромни въ случаи, когато се обнаружаватъ тѣхни лични дѣлания, сѣдни на които се явява само едно обществено мѣние, а не и специалнитѣ учреждения — сѣдилищата. Сѣдилищата буряватъ въ поприще, което си има граници, опрѣдѣлени отъ съществуващите въ страната закони. Да се занимаватъ съ лихварство, да крадатъ, да убиватъ и пр., сѣдилищата наказватъ и то при положителни данни. Но данодалствуватъ, шарлатанств. да лицемѣратъ, да тичатъ отъ единъ политически лагеръ въ други, да даватъ приемъ на единъ партиенъ стълбъ въ къщата си днесъ, а утрѣ на такъвъ отъ другъ противенъ лагеръ, ръководимъ не отъ искреното желание да се числишь въ редоветѣ на тази партия, която намиращъ за дѣйствителна, изразителна на съвременни народни интереси, а само да охраняшь за себе си добро положението. — подобни нѣща не се наказватъ отъ сѣдилищата, защото сѣ работи отъ субективенъ характеръ, за каквито законодателитѣ не се грижатъ, а оставятъ всѣка личност да си избира свободно атрибути за сформироване нравствено достоинство.

Господиновъ се заканва да даде подъ сѣлъ дописника, който е писалъ, че злоупотрѣбилъ 135 л. Кolkото и да бжде твърдо убеждението на хората, посвѣтени въ тази аферка, че Господиновъ е виновенъ, обаче сѣдилището може да го намѣри за неотговоренъ, не защото той въ сѣщностъ не е виновенъ, а защото, което е твърдѣ обикновено, да не се установи виновността. А това не ще значи, че той е невиненъ, това ще значи само, че не сѣ биле достатѣчни даннитѣ, при които му се прѣписва дѣланието. Кой днесъ се съмнява въ крупнитѣ кражди на всички почти наши либерални държавни управници? Но има ли да е осъденъ нѣкой, при всичко, че и анкети се назначаваха? Само едно убѣдително доказателство има за българското общество относително държавнитѣ кражди — икономическото оголяване на страната. Послѣдствията отъ кражбитѣ сѣ очевидни: крадцитѣ, не само че не сѣ наказани, но нѣкои отъ тѣхъ и днесъ се подвизаватъ въ Народното Сѣбрание; дигатъ врява, създаватъ закони и това се за народа, за този народъ, когото не пощадиша, а продадоха на чуждитѣ банки.

Господиновъ, този сѣщия г. Господиновъ, който намира че му е уронено нравственото достоинство, едно врѣме бѣше социалистъ; той подѣйствува да се абонира училищната въ Добричъ библиотека на сп. „Денъ“; той е подѣйствувалъ и да се кулятъ много социа-

листически книги за сѣщата библиотека; това бѣше, ако не се лъжемъ, прѣзъ 1891—92 г. Въ него врѣме, както и въ други много наши градове, се явяваха младежи, които диреха духовна храна и такава намираха въ социалистическото движение и социалистическата литература, пълна съ идеи, тъкмо съответствующи на буйния темпераментъ на младежта, — най-наклонната частъ отъ едно общество къмъ чистото, святото, възвишеното. Господиновъ, като добъръ смѣткаджия, намѣри, че не е безвигодно да бурави въ туй направление, поне нагледъ; той стана проводникъ между Добричскитѣ младежи на новитѣ идеи и посредникъ за разпространение издаваемитѣ книжки. Но тѣй като въ основата на своитѣ дѣйствия Господиновъ нѣмаше никакви социалистически възгледи и понеже настанили врѣмена, които помогнаха на разни политически елементи да се явятъ на чело на политически движения, той побърза да напусне лагера на младитѣ хора и се присѣдини къмъ тѣзи политикани, които най-много виреха тогава въ Добричъ, а именно радославиститѣ, на чело съ Арсенева. — той стана радославистъ, и когато радославиститѣ дойдоха на власть, Господиновъ се назначи, мимо цензъ, мимо всички изискуеми условия, за училищенъ инспекторъ. Всѣки знае какъ той доказваше своитѣ вѣрноподанически чувства къмъ радославизма, заради това нѣма нужда да излагаме подробности. Но колелото се върти, паднаха и радославиститѣ и днесъ Господиновъ се мъчи да си създаде нови кумири. Вий знаете, читатели, случката съ Господиновъ, когато въ Добричъ идна подпрѣдѣлителя на сегашната камара г. Кичевъ.

Като посветяваме цѣла статия за дѣлата на Г. Господинова, не мислимъ, че му правиме честь. Нашето намѣрение е да дадемъ едно кратко очертане на единъ типъ отъ нашитѣ хора, които врѣмената създаватъ, тѣй чисто нахаленъ. Да потанатъ въ самоунижението, да се самоизобличаватъ, да подържатъ днесъ одного, утрѣ — друго, а други денъ — трети, защото ти се налага отъ мъчнитѣ дребнави интереси, инѣкъ да излизашъ прѣдъ хората, печатно да изказвашъ възмущение за нахърнено достоинство — това значи да си пахалъ. Бе, *чиче*, потъналь си веднажъ до уши въ батака, иди се умий, очисти се, покай се и смирено проси прошка, за да повѣрватъ хората че може би ще станешъ *человѣкъ*.

X. X.

МЪСТНИ

Въ брой 18-й на в. „Новъ листъ“ е помѣстено едно антрефиле подъ насловъ „Лопъ Възпитателъ“, въ което се разправятъ, нѣкои неврѣноржчителни работи за единъ учителъ при тукашнитѣ класни училища, безъ обаче да се укаже на фактитѣ и на лицето. —

Въ интересъ е и на учебното дѣло и на училищнитѣ власти, па и за обществото да се знае името и прѣзимето на тоя „лопъ възпитателъ“. За това ний сме замоленъ и отъ нѣкои учители, да запитаме редакцията на „Новъ листъ“ и поканимъ тая послѣдния, щото още въ първия идущий брой на вѣстника си, да каже името на „лошия възпитателъ“, иначе всичко писано въ антрефилето ще се счита за скроена измислица.

— Отъ няколко дена врѣмето много благоприятствува на харманитѣ, и, ако продължава така поне още 20 дена, земледѣлицитѣ сигурно ще се избавятъ отъ втора загуба.

— По крупнитѣ земледѣлци, сѣ ангажи харманки—машини, отъ боязанъ да не нате пакъ дждоветѣ. Тѣ ще плащатъ машиниста по 5 ст. на всѣки шиникъ храна, съ задължение обаче, всички работници нужди за машината, 30—40 човека да бждатъ плащани и хранени отъ земледѣлца. Подобни машини, частнитѣ, въ околии работятъ три, — които дневно повършатъ всѣка една близо 100 кола снопе.

— *Стуша се* изъ града ни, че съ днешно „интизапъ“, което самото ни общ. управление експлоатира, сѣ правили разни економии въ записване на приходъ придобитата правопродаване едъръ добитѣтъ сумма, напр. говори се, че едно лице на 7 того дало единъ конь за 180 л., земяно му „интизапъ“ 4 л. 85 ст., а въ свидѣтелство било записано, че е получено 1 л. 80 ст. Ако има въ града ни кой да контролира чиновници, нѣка прѣвика първоначално да съмовъ отъ града ни, да събере прѣдварителни свѣдения и се почне разслѣдванието. Има силни улики, на прѣстѣпление. И примѣри въ младоидеалистически врѣмена могатъ да се поправятъ 6-тѣхъ каси ча 2—за економии отъ октроа. Ний допу да ставатъ разни грѣшки подобни на тѣ въ „интизапа“?!!

— Въ Ези-бейската община, се образува бюро на народната партия, протокола на чий избиранieto бюрото се подписва много земледѣлци—данъкоплатци; ний ще дадемъ мѣсто въ единъ отъ идущитѣ броевъ слѣдъ като се получи въ гр. ни клубъ на народния протоколъ. —

— *Строги заповѣди* биле получени наповитѣ бирници, отъ шефа си г. Кичева, да събиратъ до стотинка всички бори и т. г. десѣтъкъ. На много мѣстаницитѣ сѣ секвестрирали и продавали храна на земледѣлицитѣ. Ний писахме на прѣдметъ въ I и II брой, че „мораториума“ за земледѣлицитѣ е направенъ, да усигори самото вѣтелство даждията си, така и нагѣзе.

— *Получи се* въ редакцията ни описание, за какъ полковникъ Саллабашевъ е прѣхранвалъ отъ казионнитѣ продукти, ний сѣ четире коня и кончето на си. Ний събираме подобни свѣдения и ще дадемъ гласностъ, слѣдъ като всичко ний и проверимъ. Не сѣ само тия незаконни, шени отъ бившия „достоенъ воинъ“, но неизброими и ний ще публикуваме съ тѣхъ ето не врѣмето по забѣлжителнитѣ случаи се пѣкъ отнася за настояващото на неговъ крадѣжъ — да напечатаме списъ на всички лица, които иматъ да взематъ него; заявяваме, че не можемъ сторити много причини; само изказваме съжаление въ случая, гдѣго единъ полковникъ, плащанъ отъ държавата прѣбогато (по 900 л. на приема да издава на разни търговци и мари по 60—100 лева, това е много неправо да не кажемъ грѣшно, защото става причина да убива кредита на по малкитѣ работници—чиновници. . .

— *Не знаемъ* по чие разпорежение обаче факта е, че почти всичкитѣ случаи при земледѣлческата ни каса, постоянно калятъ длъжницитѣ на касата и сноват селата за да напомнятъ на длъжницитѣ да се наплатятъ на касата до 1-й октомври. Това добръ, но кой ще плаща парите и дневни на тия чиновници и чиновници. Нали пакъ милия народъ?!

Касата е сигурна, защото, ако ний длъжника ще се намѣри у порядчителъ ратно; та не е азъ споредъ насъ, амѣто става това чиновническо разхождане и

*) Господиновъ казва, че „за съжаление“, не може да слѣзе на уривена, на който се намиратъ дописника. Ако уривена на дописника е низкопребенъ, то нѣма защо Господиновъ да съжалява, че не може да слѣзе на него; ако ли е отъ качество, което подига нравств. стойностъ на личността, то нѣма защо да възстава противъ.

да стане поканване на длъжниците, писма; нали храни, Боже, имаме сигурни селски пощи?

— *Съдебните пристави* на послѣдъкъ, какъ да видимъ изъ града, тѣ все по-сноятъ, придружени съ разни селски юри. Секвестритѣ сега сѣ на дневенъ червениятъ востъчни приставски печати, ого мѣста сѣ увиснали надъ селскитѣ ри. Пустѣ мораториумъ! какъ злѣ опрора земледѣлцитѣ и търговцитѣ, като зан на двѣтѣ страни раетѣ. Нѣма ли отъ редакторитѣ на в. „Юва“ да понашнитѣ мѣста — (Добружата) и то се произнася, кой е влѣзалъ въ поето на „шопа“ и кой на „евреина“ за става, поне за въ бѣдаче, смѣшенъ? еобмислени закони и закончета, друго, вѣрѣда, не може да очаква населението, е случая и съ тоя прословутъ морато-

— *Замолени сме* да запитаме съ девици (sic) I Мировий Сѣдия, какви мѣрки или мисли да вземе, за липсването на отъ самото му сѣдилище, на сума ева, отъ самото гражданско дѣло на Цончевъ съ Юрданъ Стоевъ?! — (Има въ, вмѣсто стговоръ, пакъ нѣкоя офи- сь съ Мъ на сѣда псувня, да изадемъ въ „Иванча“!)

— *Изъ селата на околията ни* върлува си болѣсть, називаема отъ селенитѣ на трѣска“. Въ нѣкои села, изъ Сръдурл. община, до толкова се е разпротая тая болѣсть, щото на много нещасяни, отъ липсване на здрави работни спонитѣ стоели още по нивята. Въ с. е имало ужасна едра краста. Земле- е, едва сега, почувствуваха отъ еконо- на сегашнитѣ и бивши идеали, защото елдшери изъ селата, та се мѣчатъ, . . . безъ всѣкаква медицинска помощъ. . . безъ пари и файтонъ, не идва въ а и не може да си остави болницата, шеритѣ уволниха за економии.

ловѣкъ, просто, не може да се начуди шнитѣ властители; десѣтъка увеличиха, зключително почти се плаща отъ се- земледѣлци, а най потрѣбнитѣ за се- стражарски и фелдшерски длъжности ха, та освѣнъ като кражбитѣ на до- и спонето имъ станаха нѣше, като о, въ и здравитѣ да селенитѣ е о на прѣдѣлѣ судѣбъ. Ако едно пра не може да се грижи за имота и на своитѣ поданници, то е осѣдено ване.

Обща хроника.

неразумѣнията по мѣжду коалицион- ружба отъ една страна, а отъ друга атата криза, и не намчравие источници ранието ѝ, доведоха работитѣ до ми- а криза. Много тѣжко е положението стритѣ — управници; затова вижда стра на Вѣтрѣшнитѣ Работи г. Са- да замаскара поне вѣрѣменно положе- кабинета, прѣдъ своитѣ съпартизани нѣ съ приказъ (защото княжеския гъ г-нъ Каравеловъ не се съгласилъ ше указитѣ) слѣдующитѣ лица при- ции почти исклучително къмъ прогрес- партия за и. д. окръжни управители: Ячо Бръшляновъ за въ Търново, 2) овъ за Бургазъ, 3) г-нъ Ив. Райчевъ енъ, 4) г-нъ П. Рачевъ — Ст. За- Лучниковъ — Русе, — 6) П. Чер-

ковски — Вратца, 7) Варнен. г-нъ Несторъ Марковъ — Пловдивъ. и 8) г-нъ П. В. Горбановъ отъ Русе — Варна.

Каквото и да вършатъ, каквото и да става, ний знаиме положително, че края на тоя фалшивъ режимъ, който дискредитира почти окончателно България въ странство и вътрѣ въ самото княжество, е наблизилъ, и до слѣдъ нѣколко дена видимъ що ще стане.

Поминатъ читателитѣ ни, че сегашната *извънредна* камара, на 20 Юний бѣ отложила засѣданията си за 19 того; причината за сегашнитѣ засѣдания на камарата, е да изслуша доклада на парламентарната комисия, по направеното отъ нея, за даванетоъ подъ сѣдъ, бившия кабинетъ Иванчевъ — Радославовъ.

Спорѣдъ свѣденията ни отъ София, слѣдственната комисия, въ докладъ си до народното събрание, прѣдлага прѣдаванетоъ подъ сѣдъ на бившитѣ само Министри: Г. г. Т. Иванчевъ, В. Радославовъ, М. Теневъ и Д. Тончевъ, а останалитѣ имъ другари: Г. г. Гр. Начевичъ, П. Пешевъ и Д. Вачевъ прѣдставила само като виновни, за дѣйствиата, които прѣзъ Юний подъ бюджетната комисия ги обвиняваше.

Доклада на слѣдственната парламентарна комисия съдържа близо 400 стр. и е отпечатанъ и прѣдаденъ още на 12 того на обвиненитѣ Министри, защото спорѣдъ закона „за сѣдението Министритѣ“, трѣбва да имъ бѣде даденъ най на прѣдъ тѣмъ, и то най малко три дена преди почванетоъ дебатитѣ по обвинението имъ въ събранието. Важното е тука, че за г-на Военния Министръ Паприкова и дума не става когато се знае, че основния на законъ конституцията държи солидарно отговорни за дѣйствиата всичкитѣ Министри на равно.

Убийство въ гр. Елена отъ офицеръ. Знайтъ читателитѣ ни, какъ м. г. поручикъ Коевски, уби *прѣдоминатно* въ гр. Бургазъ съ револвера си, запасания капитанъ Златустова, за нѣкаква си обида нанесена на мундира . . . трѣбва да се знае още, че Коевски нѣщо прѣди 2—3 мѣсеца бѣ поставенъ на подсъдимата скамейка прѣдъ Военния Сѣдъ и биде осѣденъ само на 15 дена заприране, което по всѣва вѣроятностъ, отъ по рано си е билъ излѣжалъ. Прѣди 2—3 години, ако се не лѣжемъ имахме случай отъ подобно убийство въ Кюстендилъ и другадѣ . . . Въ г. Елена въ Сѣбота на 11 того къмъ 10^{1/2} ч. прѣди обѣдъ, подпоручикъ Грасияновъ срѣщналъ гражданина 24 годишенъ Петръ Добревъ Фурнаджиевъ на площада гдѣто става въ града седмиченъ пазаръ, нападналъ го *ненадѣйно* съ сабитата си и го парализъ смъртоносно. Фурнаджиева една успѣли да го завѣдатъ въ болницата, но слѣдъ 10 минути издѣхналъ. Самоуправника пѣкъ подпоручикъ, военитѣ власти отвели въ казармата и го арестували. Говори се, че това убийство било направено за отмъщение?! . . . защото убития Петръ Добревъ Фурнаджиевъ билъ нападналъ подпоручика нѣкадѣ . . . прѣзъ ноцята на 1 срѣцу 2 того, заедно съ другаритѣ си — младежи: Петко Марковъ и Иванъ Байковъ. Цѣлия градъ билъ развълнуванъ отъ това грозно убийство и всичко роптало противъ *саморазправията*, които отъ нѣколко вѣрше се въведи на „мода“ у насъ, и че се говори, ако се почне така да се нападатъ безащитнитѣ и безъ орженитѣ граждани внезапно и въ най многолюднитѣ улици, края на краищата отъ това ще бѣе много печаленъ и за офицерството и за самитѣ граждани. Ний вѣрваме, основайки се на основния на законъ „Конституцията“, която не позволява българскитѣ граждани да се дѣлятъ на съсловия, ще се взематъ противъ всѣки самоуправникъ, безъ да се гледа на неговото

обществено положение, най строги законни съдебни мѣрки, чрѣзъ които само разгорѣщитѣ мозъци ще се разхлаждатъ. За утѣшение е обаче, че въ г. Елена по това убийство било започнато строго съдебно слѣдствие, само се имаю боязанъ да не осѣдятъ въ сѣда виновника, на 15 дневно заприране, та да почнатъ насърденията за отмъщения на ново, пакъ чрѣзъ саморазправии . . .

Проглушили бѣха свѣта сегашнитѣ власт имѣющии, когато бѣха въ опозиции, че като дошли на властъ, заемитѣ имъ биле готови (ей тѣй на въ джебевѣтѣ имъ), други тържественно, на всѣкадѣ и прѣдъ всѣкиго декларираха, че ако тѣ взематъ властѣта само тогава освободителката ни Росия, щѣла да отпустне голѣмъ заемъ съ лѣжки лихви и пр. и пр. . . . Сега и двѣтѣ тия обѣщающии партии сѣ на властъ, и трѣбваше да изпълнитѣ обѣщанията си, *само по вѣпроса баримъ за заема*; но отъ всичко се вижда, че одариха и по него вѣпросъ у камѣкъ; „чифутскитѣ“ банки почти оплетоха въ мрѣжата си нашитѣ прокоцсани демагогствущии финансиста, и тѣ иматъ още куража да държатъ властѣта, безъ да ги поне гризе съвѣстѣта за гдѣто тѣй нахално лѣгаха избирателитѣ си и дигаха толкова голѣмъ шумъ срѣцу договоритѣ, които бѣха сключили народнитѣ, които бѣха безъ монополи, безъ залагане на гербовии сборъ, или митата и съ 89^{1/2} емисия, като се намалыха и на вѣтитѣ ви дългове лихвитѣ отъ 6% на 5%, а въ другъ се испѣждаха чуждитѣ компании отъ територията ни на вѣчки вѣрѣмена (кой може гарантира, че слѣдъ 59 г. нѣмаше да станатъ всичкитѣ желѣзници наши?)

Прѣсни сѣ още на всѣкиго въ памята кряканията на в. „Знаме“ (когото финансиста да управи своята частна финансова политика прѣкрѣсти — на „Прѣпорецъ“) за че тогавашното народнишко правителство не обяввало 2—3 мѣсеца на прѣдъ договоритѣ, за да бѣде ли тѣ достойние на обща критика. Сега Народното Събрание засѣдава, повече отъ сѣгорни сме, че договоритѣ съ залагането монопола на тютюна, ще бѣдатъ поднесени на одобрение, още въ тая извънредна сесия на събранието; зацо тогава поне 10 дена, а не 2—3 мѣсеца на прѣдъ не се публикуватъ договоритѣ, за да се поше знай отъ „милния народъ“, за когото се лѣха толкова крокодилски съзвѣи, отъ малко, малко какво се върше за смѣтка на неговия оголенъ гърбъ. Пустѣ *думи и дѣла*, колко си съотгѣтствувате, просто да Ви сезавижда.

Спорѣдъ най-послѣднитѣ извѣстия отъ Цариградъ, отъ 10 дена насамъ не е имало никакъвъ случай отъ чума на параходитѣ вече, които трѣгватъ отъ Цариградъ, ще се издаватъ чисти патенти.

Телеграмата, която съвѣтника на Цариградското Француско посолство е отпавилъ до Францускитѣ въ турция консули казва: „По заповѣдъ отъ правителството на республиката и по причина на повившитѣ се мѣчнотии, мѣжду Франция и Огоманското правителство, посланика замина днесъ отъ Цариградъ. Азъ оставямъ тукъ натоваренъ само да вода текущитѣ дѣла. Тѣй като за сега нищо нѣма измѣнено, въ Вашитѣ атрибуции, то продължавайте, да изпълнявате длѣжъ стѣта си както по прѣди“. На 15 того въ Илѣзъ имало Министерски съвѣтъ, относительно Франко — турскитѣ конфликти.

На агенция „Reuter“ отъ Вимбургъ на 14 того съобщаватъ че въ Капската колония Буритѣ обикалятъ ноцемъ полетата. Тѣ имали достатъчно храна и коне, двѣ голѣми команди отъ 700 души се опитали да преминатъ р. Оранжеъ, и да навлизатъ въ Капската колония, но биле отблъснати.

Продаватъ църковнитъ Украшения за данъци. Трѣбва заповѣдта отъ София за събирането на данъцитъ да е твърдъ строга, за това бирниците сж започнали да секвестриратъ църковнитъ украшения и да ги продаватъ на публичнитъ мегдани за даждии. Вчера единъ отъ бирниците отишел въ църквата „св. Николай“, снелъ нѣколко сжнии кандила, и заповѣдалъ да се продаватъ на публиченъ търгъ за събиране една сума отъ 180 лева, които рѣчената църква дължи на хазната за данъкъ. Ако случайно нѣколко граждани не сж се намѣрили, когато пристава изнасялъ за проданъ секвестриранитъ кандила и се възпротивили на това невидено до сега кощунство, то за срамъ и позоръ на българското име и на църквата, сливенскитъ граждани щѣха да присъствуватъ при възмутителното зрѣлище: да глѣдат да се продаватъ отъ българскитъ бирници църковнитъ украшения за данъци, секвестрирането на които самия законъ запрѣщава, които украшения да се купуватъ за нищожни цѣни отъ еврейтъ, турцитъ и други иновѣрци. Трѣбваше, наистина, да дойдатъ на власт цанковиститъ и каравелиститъ, та да захванатъ приставитъ да продаватъ за данъци не само найнеобходимата покщнина на сиромаситъ но и църковнитъ украшения на православнитъ храмове! Подобенъ скандалъ едва ли сѣ е случвалъ до сега въ България. Нека, обаче се знае, че съ търпението на гражданитъ не трѣбва да се злоупотрѣбва. Всичко трѣбва да се върши съ мѣрка.

а. „Сливенъ“

Досегашния французки посланикъ въ Цариградъ г. Констанъ при завръщанieto си въ Парижъ е ималъ на 16 того дълго събѣщаніе съ Министра на Външнитъ Дѣла г нъ Делкасе. Г-нъ Констанъ заявилъ въ опровержение на твърденията на единъ английски вѣстникъ, че той ще се завърне въ Цариградъ, щомъ се изгладятъ изосталитъ сега мжчнотии. Една телеграма отъ 16 того изъ Цариградъ съобщава, че Султа не е направилъ до сега никакво съобщение на събѣтника при франц. посолство въ Цариградъ г нъ Палегъ.

ДО ПИСКИ

с. Стралджа 13 Августъ 1901 г.

Тукашното Училищно настоятелство, въ засѣданieto си на 3-й Юний т. г. сѣ постановление подъ № 3 уволни по слѣдующитъ причини: разпространяване брошурки противъ сегашния общественъ строй, отклоняване и неводние никакъ съгласно инструкциитъ дѣцата въ Църква пр. и пр., миналогодишнитъ мѣ учители: Балчевъ, Дабевъ и учителката Р. Петранова, като съ друго постановление назначи за учителъ младежа отъ село Стралджа Годоръ Андоновъ, мжччъ, съвмѣстнъ Сливенската Гимназия и издржаль зрѣлостенъ испитъ. Незнаемъ по какви причини, види се, да се сбѣдне волята на инспектора Гайтанджиевъ — Бургазския окр. училищенъ съвѣтъ върѣпки рѣшението на настоятелството, остава послѣднитъ двама, Дабева и Петранова, за учители тукъ, а Андонова не назначава. Много чудно наистина! Андоновъ съ гимназиално образование не се назначава, а Дабевъ съ никакво образование се назначава!! Защото е социалистъ и братъ на извѣстния Дабевъ, а тоя послѣдния другаръ на инспектора Гайтанджиевъ — социалистъ. Сжщия Гайтанджиевъ въ качеството сѣщещъ Инспекторъ, прѣзъ 1899 год., на Ямболската околия, е уволнилъ отъ учителската длъжностъ Андонова, защото послѣдний ужъ билъ говорилъ противъ тога-

вашното правителство. Нами не е социалистъ, тъй ще го гонятъ.

Напрѣдъ, Г-нъ Гайтанджиевъ. Едно нѣщо ти прѣшеваме на удото: Далекъ е още дѣньтъ за социалната революция.

Нѣщо и за Г-ца Р. Петранова: Иматъ думата Сливенци и Бояджичане, Ямболско.

Гулевски.

гр. Добричъ, 17 Августъ 1901 г.

Прочетохъ въ вѣстникитъ: „Добруджанецъ“ и „Новъ листъ“, че нашия даскалъ Господиновъ се занимавалъ съ книжарство и още намъ съ какво си. Пом ли сж аджабати хланета, едѣто закачатъ безъ правда този хрисимъ човѣкъ, този ангелъ? Какво санкимъ, че е билъ книжаръ? Книжаритъ продаватъ книги, а учителитъ прѣподаватъ това, което пише въ книгитъ. Значи нѣма разлика между единтъ и другитъ — все за просвѣщение се блъскатъ! Защо тогава дигатъ ядовѣтъ на бай Димитра? Той най-сетнѣ билъ и училищенъ инспекторъ. Ако закона забранява таково нѣщо, хелѣте ще го знае. Какво се заловили съ човѣка? Нека си поспечели малко парици, дано си избави кашчикката. Не сж хубави работи! На, напр. К. го обвинявалъ, че билъ ужъ занесалъ шкафа на учил. инспекция въ кашката си. Чуденъ свѣтъ Боже мой! Ерифина има хубава кашца, та иска да си я натруфи. Нѣма оправия на този свѣтъ! Нами тъй бай Господиновъ?

Z.

Давано мѣсто на протокола, за който бѣхме съобщили въ брой I на вѣстника си.

ПРОТОКОЛЪ.

Днесъ 29-ий Юний 1901 год., подписанитъ жители на с. с. Каралии и Богдани, Каралийска Община, Добричска околия, събрани на централния площадъ по мѣжду двѣтъ горни близки села, слѣдъ като размислихме въпроса, относително вървежа на работитъ въ България и партиинитъ движения, додохме до заключение, че народната партия подъ шевството на покойния Дръ К. Стояловъ е била единствената; която като бѣ на власт, направи улчешение, както въ самоуправлението ни, тъй и въ намаление даждията на насъ земледѣлицитъ и, че и сега като е провъзгласенъ за шефъ на сжщата партия Г-нъ **Ив. Ев. Гешевъ**, ний единодушно изказахме желание, да подържаме програмата на Народната Партия и да се числимъ въ нейнитъ редове.

За да бждемъ въ течение на всичко, каквото става изъ отечеството ни и въ партиинитъ движения и борби, ний си избрахме бюро съ абсолютно вишегласие слѣдующитъ лица — наши съселани: Прѣдѣдатель, Алексисъ Щеревъ, поддржъвателъ, Дим. Андоновъ, членъ-касиреръ, Петко Стояновъ и дѣловодителъ, Димитръ Минковъ, които да могатъ да влизатъ въ сношения съ др. клубове.

За удостовѣрение на това се състави тоя протоколъ, въ два еднообразни екземпляра, отъ които единия ще остане въ бюрото ни, а другия да се изпрати на Клуба на Народн. Партия въ гр. Добричъ на зависяще разпореждане и съхранене.

На първообразното подписаха-членове на Народната Партия: Петръ Милковъ, Петко Стояновъ, Петръ Василевъ, Алексисъ Щеревъ, Тодоръ Д. Поповъ, Янко Бояджиевъ, Тодоръ Василевъ, Иванъ Георгиевъ, Димитръ Милковъ, Иванъ Георгиевъ, Стоянъ Господиновъ, Щерю Бойчевъ, Георги Мановъ, Димитръ Цоневъ,

Ат. Тодоровъ, Янко Кировъ, Василь Тодоровъ, Димо Алексевъ, Димитръ Ивановъ, Райно Алексевъ, Злати Жековъ, Янко Тодоровъ, Иванъ Теодоровъ, Петръ Теодоровъ, Начо Тодоровъ, Петръ Тодоровъ, Добри Василевъ, Георги Стояновъ, Ст. Златевъ, Митю Деневъ, Янко Господиновъ, Иванъ Господиновъ, Киро Юрдановъ, Митю Неновъ, А. Петровъ, Нено Лазаровъ, Цаню Ивановъ, Богданъ Колевъ, Хр. Ивановъ, Денчо Михневъ, Василь Илиевъ, Петръ Минчовъ, Тодоръ Колевъ, Дянко Тодоровъ, Жечо Колевъ, Димитръ Жечевъ, Митчо Стояновъ, Пенчо Виделовъ, Илчо Стояновъ, Д. Недковъ, Георги Ивановъ, А. Петковъ, Марко Георгиевъ, Митю Георгиевъ, Георги Стояновъ, Дочо Ивановъ, Митю Стояновъ, Деню Юрдановъ, Георги Ивановъ и Петко Илиевъ.

Съобщавамъ на всички г. г. клиенти на досегашната фирма Селмешевъ & Момовъ, да не даватъ никакви суми срѣщу съдружническа смѣтка на Алексисъ Момовъ, до като не прѣдстави нужното раздѣлително или пълномощно отъ менъ, понеже не сме се раздѣлили и, имамъ завѣдено дѣло въ окр. сѣтъ срѣщму, за сума около 18.000 лева отъ съдружническа смѣтка.

Който отъ съдружницитъ брой, безъ мое съгласие, каквито и да било сумми на Алексисъ Момовъ, нѣма да бждатъ признати, и си запазвамъ правата да си ги събирамъ, по каквото начиненъ видъ за добръ.

гр. Добричъ, 16 Августъ 1901 год.

Съ почитание:

1—13—2

Кочко Хр. Селмешевъ.

Продавамъ собственитъ си двѣ мжчи находящи се въ Добричъ I-й Уч. № 533

гр. Добричъ, 18 Августъ 1901 г.

1—14—1

КРЪСТЮ СИВКОВЪ

СЪОБЩЕНИЕ.

До свѣдѣние на Върховния Македонско-Одрински Комитетъ е дошло, че нѣкои намѣрени лица сж събирали пари въ името на Комитетската организация; умоляватъ се всички български граждани да отказватъ като рически да удовлетворяватъ прозби, които идатъ отъ лица, редовно упълномощени отъ това отъ Македоно-Одринския Комитетъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3274

На основание изпълнителния листъ № 14974/99 год. на Варненския Окр. Сѣдъ полза „Българската Народна Банка, противъ П. а и Костадиновъ отъ гр. Добричъ“ 1200 лева по ипотека и въ допълнение ордението ми № 2866 т. г. публикувано въ „Добричкия Вѣстникъ“ броеве 173 и 174, съобщавамъ, че продажбата на дължниковия недвижимъ имотъ ще трае до 13 Септември т. г. часа до 5 сѣфтъ сѣфтъ, а именно: 1) воденица подъ название „Нолъ Башиника“ рѣката „Св. Марина“ въ землището на Ботево, съ долапъ, единъ камакъ, съ граници: Ботевската Общинска гора рѣката Бентовите на воденицата, „Орта Дерменъ“ Проданъ Деневата воденица; 2) Една градина отъ 3 декара съ граници: гората, А. Доре, воденицата и пътъ, оцѣнени всички 1700 лева. Надаванието ще почне отъ ордението.

гр. Добричъ 20 Августъ 1901 г.

I Сѣдеб. Приставъ: П. Илиевъ

Отговорникъ: В. Колевъ

Печатница Д. Тодоровъ С-ю Варна